Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda" 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302 Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036 УНСоюз: (201) 451-2200

РІК XC. Ч. 186. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, П'ЯТНИЦЯ, 28-го ВЕРЕСНЯ 1984 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, SEPTEMBER 28, 1984 No.186. VOL. XC.

Представники ТУІА відвідали Владику Мстислава

Владика Мстислав (посередині), біля нього інж. Ю. Базилевський (зліва) і інж. Б. Качмар; стоять (зліва) інж. І. Хамуляк і інж. Е. Змий.

С. Бавнд Брук, Н. Дж. ІХ.І.). — Представники Товариства Українських Інженерів Америки в особах Юрія Базилевського, голови ТУІА, Богдана Качмара, містоголови, Івана Хамуляка, секретаря та Евгена Змия, голови Контрольної комісії та колишнього голови ТУІА зложили офіційну візиту у Митрополита Української Православної Церкви Мстислава в понеділок, 17-го вересня в його резиденції.

Зустріч пройшла в безпосередній атмосфері. Ціллю візити було задемонструвати льояльність членів ТУІА супроти Владики Мстислава та обмінятися думками про загально-громадські і політичні проблеми. Особливо представники ТУІА хотіли висловити Владиці своє обурення з приводу деяких пресових нападів на Владик Мстислава і Стефана, митрополита Української Католицької Церкви в ЗСА.

Другою справою, яку присутні обговорювали — це проблема внутрішнього розсварення в громаді та можливості його ліквідації й осягнення замирення. ТУІА зараз не належить ані до УККА, ано до УАКРади але допомагає активно в акціях створення одної спільної централі і тоді автоматично до тієї спільної централі приступить. Подібне становище займають лікарі, адвокати та інші т. зв. невтральні організації. Вони є невтральними не тому що їм громадські справи байдужі, але вони не хочуть допомагати закріплювати двоподіл громади, який може стати фатальним для нашої громади. Присутні представники ТУІА запевнили Владику, що вони активно працюють і будуть дальше працювати для осягнення миру в нашій громаді. Розмови тривали понад дві години.

ВИСТАВКА В УКРАЇНСЬКОМУ МУЗЕЇ

Ню Йорк. — Український Музей, приміщення якого знаходиться при 203 Друга авеню в Ню Йорку, запрошує зацікавлених на відкриття виставки „Офорти Миколи Бервінчака". Виставка відбудеться в суботу, 13-го жовтня ц.р., о год. 7-ій вечора і триватиме до 4-го листопада включно.

Відбудуться сходини Об'єднання Сеньйорів

Ню Йорк. — Сходини Об'єднання Українських Сеньйорів в Ню Йорку відбудуться тут у понеділок, 1-го жовтня, о год. 11-ій перед полуднем в Українському Спортовому Клюбі, при 122 Друга авеню.

Під час сходин будуть роздані сеньйорам і незаможним людям безкоштовні харчі від міста. Для того, щоб зареєструватися й одержати дарові харчі, слід принести зі собою відповідну документацію, яка викаже, що дана людина або є сеньйором (кою), або незаможною людиною, що має право одержувати безкоштовно харчі.

До Канадського архіву передано цінні звукозаписи

Оттава. — У середу, 29-го серпня ц.р., Канадський національний архів у Оттаві поповнився цінною колекцією. Директор українського відділу „Радіо Канада" Ярослав Харчун передав на зберігання історичні звукозаписи, які віддзеркалюють працю українського відділу від самого початку його заснування в 1952 році.

Особливо цінними є інтерв'ю із визначними представниками українсько-канадської громадськости і з численними гостями Канади. Біля сотні прізвищ нараховується на самому тільки списку осіб, які давали інтерв'ю українським кореспондентам Сі-Бі-Сі і голоси яких чули слухачі в Україні. Є там голоси Патріярха Йосифа Сліпого і Архиєпископа Василія, Митрополитів Максима та Андрея, Григорія Китастого і Ізидори Косач-Борисової. Збереглися голоси Митрополита Іларіона (Івана Огієнка), та Петра Волиняка, можна почути діячів української науки — Манолія Лупула, Омеляна Пріцака, Яра Славутича, Ярослава Рудницького, Юрія Шевельова, Григорія Грабовича, Володимира Кубійовича.

Не оминав український відділ „Радіо Канада" і українських авторів та мистців: є там Володимир Колесник, Лев Молодожанин, Іван Кейван, Улас Самчук, Віра Вовк, Григорій Манько, Богдан Мазепа, Радослав Жук.

Політичні діячі усіх напрямків також побували у студіях „Радіо Канада" і також залишили там свої голоси і думки: є в колекції інтерв'ю Слави Стецько, Ярослава Стецька, Миколи Лівицького, Миколи Плав'юка та інших.

Крім інтерв'ю український відділ Сі-Бі-Сі передав на зберігання деякі найкращі свої радіопрограми про події в Канаді та в українській діяспорі, зокрема релігійно-патріотичні бесіди, талановито укладені довголітнім директором української секції, що ним був д-р Роман Олійник. Усе це стає надбанням історії Канади і інших країн українського поселення.

ВИСТАВКА А. КОЛОМИЙЦЯ

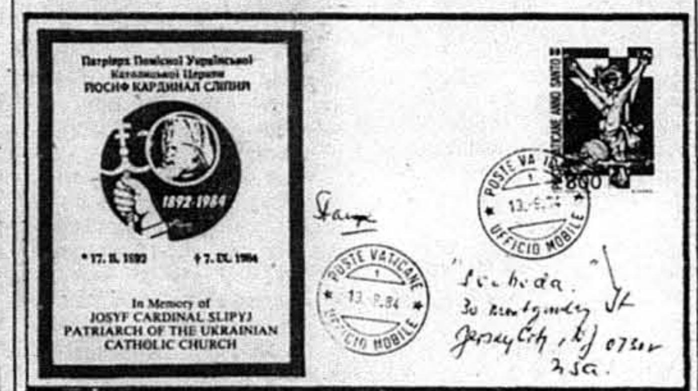
Чикаго. — Відкриття виставки Анатолія Коломийця відбудеться тут в п'ятницю, 5-го жовтня ц.р., о год. 7-ій вечора, в приміщенні Дому сеньйорів, при 2355 Чикаго авеню. Слово про мистця виголосить Богдан Рубчак. Виставку можна буде оглядати: в суботу, 6-го жовтня, від 10-ої ранку до 10-ої вечора; в неділю, 7-го жовтня, в тому самому часі. Ближчі інформації можна отримати потелефонувавши на число (312) 235-2895.

Президія УВАН в Канаді вшанувала пам'ять Патріярха

Вінніпег, Ман. — Тут у середу, 19-го вересня ц.р., в часі пленарного засідання Президії УВАН вшановано світлу пам'ять Патріярха Йосифа, колишнього ректора Богословської Академії у Львові та ректора Українського Католицького Університету в Римі, почесного члена УВАН та члена багатьох інших наукових інституцій.

Відкриваючи засідання, президент д-р Михайло Марунчак підкреслив велику втрату всієї української спільноти зі смертю Блаженнішого Патріярха. Як тільки прибув Митрополит Йосиф у вільний світ, говорив д-р М. Марунчак, його першим великим ділом було збудування Українського Католицького Університету в Римі. При цьому д-р М. Марунчак цитував думки Блаженнішого з його „Завіщання", які стосуються науки.

Видали пропам'ятну коверту

Відбитка пропам'ятної коверти, що її поширювано в часі похорону сл.п. Патріярха і Кардинала Йосифа. Видання референта Патріяршого Фонду епархії св. о. Миколая в Чикаго. Мистецька обрібка Романа Завадовича, змодифікована для потреби цього дня.

У Львові помер Роман Сімович

Рочестер, Н. Й. (Л.Ц.). — Зі Львова наспіла вістка, що там 30-го липня ц.р. помер відомий український композитор і педагог, проф. Роман Сімович.

Народився він 28-го лютого 1901 року у Снятині, професійну музичну освіту здобув у Празі. Клясу композиції закінчив у Празькій консерваторії в 1933 році, а клясу фортепіяну у 1934 році. Відтак продовжував студії композиції й в 1936 році осягнув диплом мистця. Вчив гри на фортепіяні й музичні теоретичні предмети у Музичному Інституті ім. Лисенка в Дрогобичі, а відтак у Станиславові, а з 1944 року став професором Державної Консерваторії ім. Лисенка у Львові.

Опрацював стрілецькі пісні, писав сонати й сюїти для фортепіяну, сольоспівів з оркестрою „Хустина", хори з оркестрою, сім симфоній (Гуцульська, Лемківська і інші), три сюїти для оркестри, фортепіяновий концерт, симфонічні поеми („Довбуш", „Максим Кривоніс", „Присвята Іванові Франкові"), балет „Гуцулка".

Проф. Сімович виховав ряд талановитих музиків, був принциповим і вимогливим вчителем, але доброзичливим. Як людина — дуже скромний.

Музична мова Р. Сімовича смілива, переконлива, новочасна, має органічний зв'зок з фолкльором. Син проф. Сімовича — дириґент — працював в Одесі, тепер живе у Львові.

„Андрій Первозванний" — книжка Р. Володимира

Буенос Айрес, Арґентина. — Цього року з Видавництва Юліяна Середяка появилася історична, 264-сторінкова, повість авторства Р. Володимира (д-ра Романа В. Кухара) п.з. „Андрій Первозванний".

Видавництво зазначує, що ця повість — це „наш скромний вклад для відзначення Тисячоліття Хрищення України". Д-р І. Овечко у Вступному слові, згадавши про Р. Володимира доцьогочасну творчість — два томи „Нації на світанку", три збірки його власних поезій і одну — поезій в перекладах, книжки з драмами, нарисами і спогадами — разом дев'ять видань, пише про цікаві в цій повісті „свого роду філософські бесіди-діялоги", про змалювання гідної постави наших далеких предків, про відтворення духу того історичного часу, коли апостол Андрій в І-му сторіччі н.е. проповідував на Київських горах; як і про зображення автором цієї книжки нашої дохристиянської спадщини — „високої, як на той час, культури, етики, моралі, людяности, пошани і любови до рідної землі і свого народу", як і про „щиру побожність наших предків" тощо.

Ціна повісті виносить 12 дол. (вже з коштами пересилки); в твердій оправі з золотодруком — 15 американських долярів. В інших країнах рівновартість американського доляра. При гуртових замовленнях — відповідна знижка. Замовлення, враз з належністю, треба пересилати чеком або поштовим переказом на адресу: R. Kuchar, 2402 Canal Blvd., Hays Kan. 67601.

В АМЕРИЦІ

ЩОБ ПЕРЕМОГТИ У виборах цього листопада, демократам потрібно перехилити на свій бік виборців на заході Америки та на півдні — в тих обширах, де досі неподільно панує Роналд Реґен. Тому найбільше демократи звертають свою виборчу увагу на такі стейти, як Тексас і Каліфорнія, де еспанські голоси й негритянські можуть вирішально заважити на висліді виборів у користь Волтера Мондейла, — думають вони.

ЕКОНОМІЧНИЙ ФАКТОР в Америці дуже сприяє шансам перевибору Роналда Реґена на поновну каденцію. Тепер в ЗСА є працюючих цивільних 106 мільйонів, тобто тих, що не працюють в оборонній та військовій індустрії. В останніх двох роках в ЗСА з'явилося 7 мільйонів нових місць праці. Пересічний заробіток на душу населення, після податків і після перерахунку на інфляцію, є найвищий досі; він становить 11,100 долярів у річному відношенні, а це є на 10 відсотків більше, як в році 1982. Щоправда є в Америці одночасно 8 мільйонів безробітних, але їх було б ще більше, якщо б не наступило економічне піднесення скрізь по Америці, що його спостерігається в отанніх роках, завдяки так званій „реґеноміці".

АЛЬЯНТИ ЗСА ЗАДОВОЛЕНІ ВИСТУПОМ Р. РЕҐЕНА В ОН

Ню Йорк. — Заприязнені із З'єднаними Стейтами Америки держави в основному задоволені з виступу президента Роналда Реґена на сесії Генеральної асамблеї Об'єднаних Націй в понеділок, 24-го вересня ц.р., особливо з його пропозицій про започаткування конструктивної співпраці із Совєтським Союзом. Самий поміркований тон виступу президента Реґена задовільнив багатьох з-посеред країн Північно-Атлантійського Оборонного Союзу (НАТО).

Неопреділені до жадних політичних і мілітарних бльоків держави також дошукуються позитивних ноток у промові Президента ЗСА, особливо їм заімпонувала його пропозиція, що Америка готова говорити з СССР про всі справи в загальному, або про одинокі випадки, що стоять на шляху до поліпшення відносин між двома надпотугами.

Східньоевропейським країнам, сателітам Москви, заімпонувала пропозиція Р. Реґена про знесення деяких обмежень в торгівлі і те, що ЗСА все таки готові дати кожному народові допомогу в боротьбі за свободу і право на незалежність, яке належиться кожному народові в світі. Одинокий представник центральноамериканської держави Нікараґуа засудив виступ Р. Реґена і назвав його „поверховною оцінкою ситуації в світі" та „горою слів без великого змислу". Крім того він добачив у словах Президента напади на його країну.

Дуже позитивно висловився міністер закордонних справ Франції Кльод Чейссон, який назвав пропозицію Р. Реґена про створення перманентної комісії для переговорів між ЗСА і СССР на міністерському рівні „прекрасною ідеєю", яка у практичному застосуванні мусить принести позитивні висліди. Перед тим Чейссон зустрічався з міністром закордонних справ СССР Андреєм Ґромиком.

Представники скандинавських країн хвалили ЗСА за їхню стриманість і холоднокровність на цій сесії ОН у порівнянні з попередньою сесією в минулому році.

Польський представник Влодзімєж Наторф домагався знесення санкцій проти Польщі і всіх бар'єр в торговельній виміні. Міністер закордонних справ Мехіко Бернардо Сепульведа Амор заявив, що Р. Реґен привернув надію багатьох народів на закріплення миру в світі, а єгипетський міністер Ахмет Есмат Абдель Меґуїд хвалив ініціятиву ЗСА на Близькому Сході.

Також представник Палестинської Визвольної Організації Лябіб Зегді Терзі вбачав позитивні нотки в промові президента Р. Реґена і позитивне полагодження справи палестинської проблеми.

Боротьба в Кремлі за владу продовжується

Москва. — Акредитовані в Москві кореспонденти і дипломати однозгідно підтверджують, що боротьба у Кремлі між старою ґвардією партійців і молодшими членами Політбюра продовжується з повною силою.

Очевидно, кремлівські лідери тримають ще для форми і внутрішнього „правопорядку" між рядовим членством, майже неактивного генерального секретаря ЦК КПСС і голову Президії Верховної Ради СССР Константина Черненка, який успадкував свою владу від померлого Юрія Андропова, заслуженого перед партією КҐБ-іста. Але практичною політикою вже сьогодні, ще за життя Черненка, займаються 53-річний Михаїл С. Ґорбачов і 60-річний Ґріґорій В. Романов, за діяльністю яких і за згадками про них у совєтській пресі й інших засобах масової інформації, слідкують не тільки закордонні зацікавлені кола, але також совєтські громадяни, які вміють, може краще, як деякі західні спеціялісти, робити власні висновки на підставі офіційних повідомлень.

Кореспондент газети „Ню Йорк Таймс" Сердж,Шмеманн пише у числі з 25-го вересня ц.р., що існує багато політичної містерії в Москві, а особливо за кремлівськими мурами. Кожний ставить собі запитання: як серйозно хворий К. Черненко, чому міністер закордонних справ СССР Андрей Ґромико веде пожвавлені політичні розмови з представниками Китайської Народної Республіки і зустрічається з президентом Роналдом Реґеном та іншими американськими політичними діячами? Особливо зусріч Ґромика з Реґеном викликає в кожного зацікавлення, бо досі Москва таку можливість не тільки відкидала, але вела проти Президента ЗСА неперебірчиву пропаґандивну кампанію, включно до вмішування образливих карикатур у своїй пресі. Стоїть також відкритим питання, чому Політбюро вважало доцільним переставляти маршала Ніколая Огаркова на маловажне становище керівника військової академії ім. Ворошилова в Москві, тоді коли Захід знає його, як доброго стратега і непересічного вояка.

Західні дипломати, завданням яких є вияснювати ці скомпліковані речі своїм урядам, кажуть, що при слабому керівництві вилазять на верх усі слабості комуно-московської імперії Вони, дипломати, переконані, що стара московська ґвардія є вже на відході і в недалекому майбутньому треба очікувати основних змін у політиці і військовій стратегії Совєтського Союзу. Жаден з них не знає, які це будуть зміни і чи вони будуть кориснішi для Заходу чи ні.

Покищо кремлівське лідерство ще підбудовує авторитет трухлявого Черненка. В понеділок, 24-го вересня відбулась у Кремлі церемонія вручення йому ордену Леніна з нагоди 73-ої річниці народження, хоч про неї у газетах не згадується. Але паради не врятують СССР від важкої ситуації. Злочинність, перекупства, вбивства, крадіж, чорна торгівля, брутальність у поведінці совєтських громадян зростають; цьогорічні жнива були рекордово низькими; молодь втікає при найближчій нагоді з армії, головно в Афганістані, коштовна війна з афганськими повстанцями починає „витягати" усі соки із слабо розвинутої економіки СССР.

Чимало є також інших проблем в СССР, про які покищо не пишуть газети і не говорять дипломати.

МІЖНАРОДНА АМНЕСТІЯ, головна квартира якої знаходиться в Лондоні, Великобританія, обвинуватила уряд Китайської Народної Республіки, що він ще й досі порушує права людини у своїй країні. Речники цієї гуманітарної організації, яка дуже часто заступається за політичних в'язнів в різних країнах світу, закликали Китай перевести реформу свого кримінального права і трактувати політичних в'язнів не як ворогів держави, а як противників теперішньої комуністичної системи, яку не мусять визнавати усі громадяни.

РОЗМОВИ ДЖ. ШУЛЦА З А. ҐРОМИКОМ БУЛИ УСПІШНИМИ

Ню Йорк. — Державний секретар ЗСА Джордж Шулц і міністер закордонних справ СССР Андрей Ґромико зустрілись тут в середу, 26-го вересня, в приміщеннях американської місії до Об'єднаних Націй на триголинній розмові, яка, згідно з оцінкою самого Шулца і його помічників, була успішною і обидві сторони були задоволені. Під час розмови, як заявив опісля державний секретар, було заторкнуто цілий ряд важливих проблем, які, очевидно, вимагають ще певного узгіднення, але зроблено добрий початок по лінії пропозицій президента Роналда Реґена, який у своїй промові на 39-ій сесії Генеральної асамблеї ОН пропонував започаткувати констуктивні переговори і співпрацю між З'єднаними Стейтами Америки і Совєтським Союзом і навіть створити постійну комісію з представників обидвох держав на міністерському рівні, яка випрацювала б пляни майбутньої співпраці і відносин між двома надпотугами.

Політичні спостерігачі відмітили, що атмосфера перед і після закінчення розмов між Шулцом і Ґромиком була доброю, обидва співрозмовці усміхались один до одного і до кореспондентів, охоче відповідали на запитання, а А. Ґромико навіть був в погідному гуморі коли виходив з приміщення американської місії. Через перекладача він заявив кореспондентам, що було б передчасно коментувати зустріч з державним секретарем, хоч би навіть з огляду на те, що він має ще заплановану зустріч з президентом Р. Реґеном у Вашінґтоні і тому совєтсько-американські розмови треба вважати ще не закінченими.

„Прошу не ставити мені міяких питань тепер, на питання, які вас цікавлять я зможу відповісти при нашій зустрічі з вами в наступному тижні", — заявив А. Ґромико численно зібраним журналістам.

Поінформовані особи заявили, що в розмові були порушені справи роззброєння, а зглядно редукції міжконтинентальної нуклеарної зброї, Близького Сходу, Центральної Америки, Афганістану, Південної Африки, збільшення консулятів ЗСА в Совєтському Союзі і навпаки, культурної виміни, гуманітарні справи, зокрема порушення прав людини, А. Сахарова, іміграційні проблеми тощо.

Крім того Дж. Шулц повторив деякі пропозиції президента Р. Реґена. Американські делегати на розмові з Ґромиком відмовились розмовяти на тему, яка була реакція совєтського міністра на ці всі справи. Загально вони вважають, що розмови були позитивними і проходили в невимушеній дружній атмосфері.

У СВІТІ

ЙОРДАНІЯ І ЄГИПЕТ знову нав'яжуть дипломатичні зв'язки між собою після п'ятирічної перерви. Король Йорданії Гуссейн і його уряд зірвали були в 1979 році всякі зв'язки з Єгиптом, коли цей визнав право Ізраїля на самостійність і послав свого амбасадора до Тель Авіву. Про відновлення дружніх зв'язків і співпраці повідомили кореспондентів рівночасно представники обидвох урядів названих держав.

ПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕР ІЗРАЇЛЬСЬКОГО уряду Шімон Перез зустрівся в Єрусалимі із заступником державного секретаря ЗСА Ричардом Мирфі, а після того під час зустрічі з кореспондентами заявив, що Ізраїль дуже поважно застановляється над відтягненням своїх військових частин з південного Ливану і це може статися на протязі кількох наступних тижнів. Раніше Ізраїль ставив передумову, що рівночасно повинні бути відтягнені сирійські війська, тепер одинокою передумовою є безпека північних кордонів Ізраїля. Крім того Перез висловив переконання, що обидві держави, тобто Ізраїль і Сиріля, можуть договоритись дуже скоро у справі Ливану і Палестинської Визвольної Організації.

БІЛИЙ ДІМ ПОГОДЖУЄТЬСЯ з думкою багатьох спеціялістів, що ЗСА повинні подбати про сильнішу і більш ефектовну охорону своїх інсталяцій перед черговими самовбивчими атентатами, зокрема в Ливані й інших арабських країнах. Для цієї цілі Уряд виасиґнує додаткові суми грошей, а нові приміщення будуватиме далеко від головної дороги, щоб їх не можна було знищити з переїжджаючого тягарового автомобіля наладнованого розривним матеріялом, як це сталося у випадку з американською амбасадою в Бейруті. Американські спеціялісти, які перевіряють останній випадок у Бейруті, кажуть, що терористи мусять користуватися підтримкою якоїсь держави, яка розпоряджає модерними розривними бомбами, бо звичайним динамітом вони не могли б нанести такого знищення.

ПРЕСОВІ АҐЕНТСТВА інформують з Мехіко Сити, що там розпочались чергові розмови між представниками Державного департаменту ЗСА і речниками сандіністського уряду в Нікараґуа. Головною ціллю розмов є зменшити напруження між двома країнами. Розмови розпочались чотири дні після того, як Нікараґуа погодилась прийняти без жадної зміни пропозиції групи південноамериканських держав, головною ціллю яких є встановити мир і виелімінувати громадянські війни в Центральній Америці. Американську делеґацію на цих розмовах репрезентує спеціяльний амбасадор ЗСА для справ Центральної Америки Гаррі Шлодмен, який прибув до Мехіко із Ель Сальвадору.

ДЖЕЙМС ТАЙДЕН, спеціяльний уповноважений Уряду ЗСА для гуманітарних справ, прибув до столиці Уґанди. Він зустрінеться з урядовими речниками і говоритиме з ними про порушення прав людини в тій країні. Раніше в тій східньо-африканській державі був інший американський представник, завданням якого було перевірити поголоски про масове винищування цивільного населення тамошнім урядом. Американські законодавці вимагають від Адміністрації президента Роналда Реґена припинення торговельних зв'язків з Уґадною і уділення матеріяльної допомоги.

ІТАЛІЙСЬКИЙ СУДДЯ у Венеції видав зарядження арештувати Ясіра Арафата, лідера Палестинської Визвольної Організації і його спільників, якщо вони будуть мати відвагу ступити ногою на італійську територію. Суддя Карльо Мастелльоні заявив, що судові власті мають докази, що ПВО доставляє різнородну зброю для італійських терористів, членів так званої „Червоної бриґади", яка, як відомо, виконала вже цілий ряд атентатів на урядових осіб, поліціянтів, суддів та інших, які при виконанні своїх обов'язків, поборюють цю підтримувану Москвою й іншими комуністичними країнами організацію

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members: $7.50 — 6 months, $15.00 — 1 year. Change of address - $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу $7.50 на 6-місяців, $15.00 — на рік. За кожну зміну адреси — $1.00.

Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Що сказав Президент та що промовчав

Нема сумніву, що на загальний характер виступу президента Реґена на Генеральній Асамблеї Об'єднаних Націй в понеділок 24-го вересня 1984 року мав вплив теперішній передвиборчий час в Америці. Його демократичні противники раз-у-раз вживали проти нього якнайсильнішого арґументу, що він, Реґен, веде небезпечну для американського і всього світового миру політику і що він за ввесь час урядування не стрінувся ні разу з керівними мужами СССР а, навпаки, загострив відносини з ними аж до пункту загрозливого для миру. Генеральна асамблея ОН давала найкращу нагоду спростувати цей закид і в цілій повноті виявити, що — навпаки — закордонна політика Роналда Реґена мирова і миролюбна. Проте поки Реґен перейшов у своїй півгодинній промові до американсько-совєтських відносин і одверто, явно і славно запропонував не одну, а більше зустрічей і постійних контактів між ЗСА і СССР, Реґен заторкнув різні міжнародні проблеми і назвав різні країни у світі: це був очевидний доказ, що ЗСА є міжнародною потугою, яка давно виреклася ізоляціонізму і є „приявною" у розв'язуванні всіх великих міжнародних проблем.

Президент Реґен вистерігався всього, що могло дразнити кремлівських володарів, що їх авторитетним репрезентантом був на залі міністер закордонних справ Андрей Ґромико, наприклад, про Афганістан; він не таврував совєтської аґресії й окупації тієї країни та жорстокого винищування тамошнього ворожого наїзникам населення, а висловив тільки бажання, щоб афганські втікачі „могли вернутися безпечно до своєї країни". З усіх країн, які ведуть експорт комунізму, назвав тільки одну, Нікараґуа, але промовчав Кубу і її військо в Анґолі та її ролю в намаганні завести комунізм в Ель Сальвадорі. Примирливий супроти СССР характер виступу Реґена йшов так далеко, що він промовчав зовсім нехтування в СССР людських прав і не заторкав голосної у всьому світі обурливої поведінки совєтських властей супроти дисидента-академіка Андрея Сахарова.

Добрим реторичним „фоєрверком" у промові Реґена був зворот, що — мовляв, він бачить із свого подіюму представників СССР, а кілька крісел дальше представників ЗСА і що ту віддаль „треба звузити". Це сподобалося приявним, які вщерть виповнили велику залю ОН, і залунали оплески, але Ґромико і всі члени совєтської делеґації, між ними амбасадор у Вашінґтоні Анатолій Добринін сиділи мовчки. До речі: тільки попереднього вечора на бенкеті, що його Реґен і його дружина Ненсі влаштували для 200 закордонних дипломатів, у готелі Валдорф Асторія в Ню Йорку, Ґромико, який прибув туди разом із своєю дружиною (рідкий випадок в поведінці совєтської верхівки, яка назверх показує тільки чоловіків), скривився в усмішці, коли Реґен пригадав йому, що вони вже стрінулись були у 70-их роках, коли Ґромико прибув до Сан Клементе в Каліфорнії до тодішнього президента Ричарда Ніксона. Реґен був тоді губернатором того стейту.

Демократичний суперник Реґена у президентських виборах Волтер Мондейл закинув, що Реґен промовляє тепер „мовою Волтера Мондейла" — шість тижнів перед виборами, а чотири роки промовляв, як Реґен. Закид політично нісенітний, бо тоді, зараз після приходу до влади Реґена, Америка могла була переговорювати з СССР з позиції слабости, а тепер може робити це з позиції сили. І саме ця рідка і гостра політика Реґена супроти СССР впродовж близько чотирьох років з такими висловами про СССР, що це „злюща імперія", виявилася правильною: вона доказала Кремлеві і цілому світові, що ЗСА не бояться злісної реакції совєтських володарів і поруч з тією різкою реторикою послідовно збільшують свою збройну силу, щоб надолужити 10-річне занедбання її попередниками Реґена. Коли тепер рішено на Кремлі, що треба прийняти запросини Реґена до безпосередніх переговорів — то це очевидний доказ, що та різка недавня реторика Реґена не пошкодила американсько-совєтським відносинам, а помогла.

Юрій Р. Рибак

ПОГЛЯД НА НАШЕ ЕКОНОМІЧНЕ ЖИТТЯ

У загальному — наше економічне життя у ЗСА обмежується лише до трьох ділянок — забезпечення, банковість та купецтво. Перш усього пригадаймо нашу спільну гордість — наші Забезпеченеві Союзи, які, згромадивши поважний капітал, піддержують видавничу активність, мають власні друкарні, видають власні часописи — в тому два щоденники, — а завдяки їхнім морґеджам збудовано багато церков і громадських об'єктів. Своїми власними відпочинковими оселями вони підсилюють мережу осель теж інших товариств, де зустрічаються наша молодь і старші.

У банковій ділянці — згідно зі законом — маємо два роди — це щадниці і кредитівки. І тут з приходом дереґуляції банковости їхнє значення збільшилося, бо можуть дати більше услуг своїм членам. Їм теж завдячує громада велике число торговельних і особистих позик, які причинились до збільшення нашого ентічного посідання майна.

Третя група це наше купецтво — тут включуємо підприємців та промисловців, які репрезентують приватний сектор бизнесу різних ділянок та організаційних форм.

Приглянувшись ближче можна завважити, що забезпеченеві союзи та кооперація є на ласці нашого етнічного ґетто. Тому йде постійно велика кампанія за масовою організацією нових членів, і, як виглядає з останніх чисел, ще багато осіб не влючились. Яка ж була б економічна сила, коли б всю нашу етнічну групу зорганізувати! Цієї проблеми не мають ані наші щадниці, ані приватне купецтво, бо можуть обслуговувати кожного американця.

Радіємо, що наша кооперація має поважні осяги, хоч дуже однобічні, бо лише у кредитовому секторі.

Де є іншого роду кооперативи, що так славно записались у аннали нашого кооператорського руху? У кожному разі рух кооперації зумів висунути себе на чоло українського зорганізованого життя, створив УСКР (Українську Світову Кооперативну Раду) і зорганізовано репрезентував себе на Конґресі СКВУ, присвячуючи теж час окремому кооперативному світовому з'їздові.

Із цією взірцевою кооперативною організацією, її пропаґандою, її динамікою не можуть покищо конкурувати наші купці, підприємці та промисловці. Чому? бо їхній СУКіП (Союз Українських Купців і Промисловців) як крайова організація практично не існує! Хтось може сказати: „Не маємо своїх бизнесменів"... Так воне не є. Маємо купців, маємо промисловців, маємо теж мільйонерів, маємо теж доріст: нові підприємці-антрепренери. Але ці наші приватні підприємці розсипані, а при тому не дуже таки охочі зійтись разом, хоч 35 років тому було в них багато організаційної енергії.

Не можна сказати, що приватні підприємці не є активні в громаді. Ні. Вистачить переглянути діяльність наших організацій, — там багато їхніх імен. І цікаве те, що багато їх працює на різних постах у кредитівках. Ось зразок кооперативно-приватної симбіози!

Не будемо тут розводитись над тим, чому наше купецтво не цікавиться своєю становою організацією, однак виглядає, що поодинокі особи є великими індивідуалістами і вважають, що дають собі раду самі і ніякої гуртової допомоги не потребують, особливо, коли здані на американський ринок. Здається, що вони наче забувають, що в ЗСА кожна бизнесова група має своє товариство, репрезентанта, речника і оборонця спільних інтересів. Та все ж таки давніша зорганізованість наших купців залишила пам'ятку, бо чикаґівці співвидали книжку інж. В. Несторовича, яка для історії українського купецтва має те саме значіння, що монументальна праця для кооперації авторства д-ра І. Витановича, яка появилася друком завдяки Товариству Української Кооперації у Ню Йорку.

Але як виглядало б наше економічне життя без праці жінок? Вони є на високих і нижчих позиціях у наших фінансових установах, а повторний їхній вибір є чудовим виявом довір'я членства до них, як до фахівців. Згідно з нашим обрахуванням, у самій Філядельфії є около 42 відсотки приватних підприємств частинно або суцільно в руках жінок. Останньо деякі з них відкрили нові підприємства, або рішились перейняти провід після смерти чоловіка. У загальному, філядельфійські жінки не завагались нести самостійну відповідальність, що вимагає совісної праці, ініціятиви, зручности, знання і відваги.

Дослідник нашого суспільно-економічного життя у ЗСА дуже скоро переконується, що йому бракує серйозно опрацьованих матеріялів із господарської ділянки. Тому і не дивуймось, що нас вважатимуть за людей, що любили літературу, історію, мистецтво, а понад усе політику, яка кермується власними амбіціями. Щоб виповнити цю прогалину, повинні наші наукові товариства взяти це під увагу і господарські проблеми включити у свою дослідну працю.

Записавши наші економічні здобутки для історії нашої ентічної групи, вкажемо, що ми не лише культурно збагачували американську мозаїку, але і були здібними творити економічні добра, цим самим збагачуючи вартість усієї мозаїки.

Володимир Боднар

Чому українці повинні підтримати перевибір сенатора Ч. Персі

Тепер, коли політичні конвенції стали частиною недалекого минулого, американці українського походження мають нагоду обміркувати з усіх боків виборчі питання і розробити висновки, що і хто буде найбільш хосенним для усієї країни, як і для української громади. Конвенції присвятили чимало часу, з уважно вибраною термінологією, уперто випрацьовуючи-виковуючи їхні відносні плятформи.

Як виявляється, президентські кандидати не обов'язково мусять в усьому слідувати за цими плятформами. Цей факт ставить перед виборцями дилему, чи дійсно згадані резолюції — плятформи є дороговказами для членів даної партії чи простонапросто це данина різним заінтересованим групам з метою привабити для свого кандидата виборчі голоси.

Замість того, щоб піддатися принадам цих плятформ, або ж відлунювати „крилаті вислови" партійні такі, як обвинувачення однієї партії в тому, що вона розпочинає всі війни, які будь-коли вела Америка, або ж причіплення ярлика на протилежний табір, що це „партія багатіїв", буде краще і розсудливіше для виборців, будь вони республіканці чи демократи, вигребти з забуття цей старий і знайомий „горіх": давайте поглянемо на діла, на саму суть справи; нехай минулі дії промовлять на користь одного чи другого кандидата. Це ж нормально, люди бо з баґажем добре виконаного діла можуть дуже легко відкрити свої ділові книги й архіви для публічного перегляду.

Діла республіканського сенатора Чарлза Персі з Іллиной варті уваги для українців, бо його кампанія за перевибір до Сенату містить у собі великі імплікації для українсько-американської громади. Вперше він був обраний до Сенату в 1966 році і відтоді що шість років перевибраний на це місце. Тепер він є головою Сенатської комісії закордонних відносин. Отже це дуже важливе для иллинойців-українців перевірити і обережно зважити його осяги як сенатора не тільки у відношенні місцевих справ, але, особливо — в площині крайових і міжнародних потягнень. Відколи він три роки тому очолив згадану комісію, Сенатор провів переслухання майже півтисячі різних резолюцій і законодавств, включаючи численні ухвали, на яких дуже залежить українським американцям.

Резолюція, якою нап'ятновано Совєтський Союз, що одноразово закликає до віднови Української Православної Церкви і Української Католицької Церкви в СССР, була ухвалена в Сенаті завдяки рекомендаціям комісії, що її очолює сен. Персі. Занотовано також, що сен. Персі сприяв ухваленню законодавства під числом 205, резолюції, що її подала організація Американці в Обороні Людських Прав в Україні. Згідно з цією резолюцією, проголошено Президентом день 9-го листопада 1982 року Днем Української Гельсінкської Групи. Як голова цієї комісії, сен. Персі вирішально вплинув на ухвалу в Сенаті іншого законодавства — резолюції ч. 70, що стосується штучного голоду в Україні 1932-33 років. Він також був співспонзором іншої голодової резолюції ч. 101 в недавній подібній акції.

Для українських американців ці справи є велетенського значення. В час, коли розпаношується русифікація в Україні, постійні радіопересилання „Голосу Америки" і „Радіо Свободи" є головною зброєю для поборювання цієї русифікації. В обличчі цілковитої ізоляції України, відкриття Американського консуляту в Києві є способом підняти сучасну глуху заслону засекречення над українською столицею. Оборона людських і національних прав в українців є страшенно важливою справою для нас, американських громадян, і особливо тому, що ми є американцями українського походження. Наша оборона українських політичних в'язнів є не тільки гуманітарною турботою, але й наказом дії для нас, що втішаються свобідним життям. Дії нашого Уряду мають велетенський вплив на українців, які живуть під совєтською окупацією. Самовидавний „Український Вісник" з 1973 року, заперечуючи поставу колишнього голови сенатської Комісії закордонних зв'язків сенатора-демократа Вілліяма Фулбрайта, стверджував: „Тяжко собі уявити щось більш бажане для Москви, як той дарунок їй у вигляді евентуального замкнення Радіо Свободи і Радіо Вільної Европи, на чому ретельно і постійно настоює сенатор Фулбрайт. Такий оборот справи буде для нас катастрофою".

І навпаки, всі дії сенатора Персі вказують на те, що він стало і неухильно підтримує і в його комісії, і в Сенаті, і в друкованому Конґресовому рекорді думку зміцнення цих радіопересилань — і Голосу Америки" і „Радіо Вільна Европа". Він за відкриття консуляту в Києві, щоб забезпечити українців „вікном у західній світ". Він постійно виступав на захист прав українців, закликаючи Американську делеґацію поступати твердо на Мадридській конференції для перегляду виконання Гельсінкських умов; він уможливив ухвалу кількох конґресових резолюцій на захист українських політв'язнів, резолюцій, які пройшли через Кон-

(Закінгення на стор. 7)

Ярослав Падох

НАША СОВІСТЬ І ЗАКОН

(Слово під пам'ятником Шевченкові у Вашінґтоні в неділю, 16-го вересня ц.р.)

Двадцять років тому, в цьому місті і в цьому місці, ми зустрілися, щоб стотисячною громадою відкрити й посвятити цей пам'ятник.

А оце ми знову тут з метою, яку геніяльно з'ясувала найбільша сучасна поетка України, Ліна Костенко, в славному двовірші:

Кобзарю! Знов до Тебе
я приходжу,
бо ти для мене
совість і закон.

Шевченко, ця совість і закон нашого народу, зібрав нас знову тут разом по чотирьох роках великої громадської „смути". Зібрав порізнених і роз'єднаних, стурбованих і загрожених новою всенародною небезпекою, яка сягає до основ нашого буття і майбутности.

Бо й хто інший, як не Шевченко! Це ж бо він по віках нашого полону утворив чудо: нове народження нації й нове, хоч як болючо коротке, її удержавлення. І ось оце тут, у тіні цього пам'ятника в столиці вільного світу, який перекликується із сусіднім пам'ятником батька великого американського народу — Вашінґтона, ми прийшли до Шевченка з поклоном і, за його словами, на тиху розмову і пораду.

Ми прибули сюди, щоб запротестувати перед світом проти заходів здійснити диявольський плян Москви, ім'я якого за термінологією Гельсінкського домовлення: народовбивство. Викриті таємні інструкції виявили, що цей третій, після Валуєвського й Емського, указ спрямований не лише на заборону української мови, але на тотальне знищення нашого народу, зметення його назавжди з обличчя світу. Знецінення української мови деґрадацією до мови колгоспників — це тільки вступ до її повного усунення й заступлення російською мовою. Ось в останні роки знищено півтори сотні українських журналів, а літературні премії України призначується російським письменникам за російські твори, видані в Україні. А навіть, в що важко повірити, введено російську мову на зібраннях Спілки письменників України, а письменники це ж жреці своєї мови!

Та на знищенні й усуненні мови не кінчиться цей московський похід. Його дальшою метою — є виелімінування України з мапи народів світу шляхом перетоплення українського й інших народів російської імперії в єдиний „радянський", тобто російський народ з російською мовою, російською культурою й керівництвом російського окупанта. Зловіщу тінь на цей плян кидає зловіщий задум Сталіна — переселення цілого українського народу в Сибір, автентичність якого потвердив сам Хрущов у його відомій, розвінчувальній Сталіна доповіді на XX З'їзді КПСС, та в його надрукованих на Заході споминах.

У своїй промові після відкриття цього пам'ятника президент Айзенгавер сказав:

„Моєю надією є, що ваш величавий похід з-під тіні Вашінґтонового монументу до стіп пам'ятника Шевченкового запалить тут новий світовий вогонь і рух у серцях, умах, словах і ділах людськости; безперервний рух, присвячений незалежності та волі всіх народів і всіх поневолених націй у цьому світі".

Він підкреслив також, що цей пам'ятник „стоїть у серці столиці держави, близько амбасад, де можуть її бачити представники майже всіх країн світу". Додаймо: не тільки бачити, але й читати викувані на цьому пам'ятнику слова його присвяти справі „визволення, свободи й незалежности всіх поневолених націй".

Чи є краще, відповідніше місце, щоб підняти наш голос протесту й перестороги перед цілим світом, щоб відкрити йому очі на цю нову небезпеку не лише для України, але цілої плянети, саме тут під Шевченковим пам'ятником, який американська преса назвала ще перед двадцяти роками новою Статуєю Свободи?

Святочна Громадо!

Не тільки в ці 170-ті роковини від народження Шевченка й у 20-ту річницю цього пам'ятника, але всі довгі роки від появи його „Кобзаря", ми в щасті й нещасті, в добрі й злі, в днях радости й тривоги звертались до Батька Тараса за порадою й за допомогою. Й оце сьогодні ми знову в тіні його не лише пам'ятника, але і в тіні його віщого духа звертаємося до нього за натхненням для дальшої боротьби за здійснення його заповітів. Ми зібралися, щоб з його слова й прикладу його трагічного зачерпнути, як шоломом води з Дону, нової сили й нової єдности, щоб „громадою обух сталить" і громадою, у братолюбії й єдиномислію готовити новий світанок свободи.

Цей пам'ятник, за який довгих п'ять років йшла завзята боротьба на два фронти: з потужною американською ліберальною пресою й водночас із совєтсь-

(Закінгення на стор. 7)

А. Власенко-Бойцун

ПАНОРАМА УКРАЇНИ 1984

IV.

Історія міста Тернополя проходила тернистим шляхом; часті татарські наскоки в роках 1544, 1589, 1605, 1621, 1626 руйнували місто, але воно завжди наново виростало, побільшувалось, багатіло. У 1772 році, після першого розбору Польщі, Тернопіль перейшов під владу Габсбурґів, що шанували Маґдебурзьке право, тому місто значно поширилось, побудовано нові будинки, школи і багато різнорідних крамниць, що спроваджували товари не тільки з Відня, але й інших європейських країн.

Обидві світові війни не пощадили також Тернополя, хоч у листопаді 1918 року проголошено в Тернополі Західньо-Українську Народну Республіку, яку вже в 1919 році включено до Польщі наслідком Версальського договору. Під час Другої світової війни Тернопіль був 30 відсотків знищений, все ж таки над тернопільським озером залишилась Воздвиженська церква, що була побудована в тому часі, що й фортеця, тобто в 1540 роках. Стоїть вона самітня і закрита, хоч своїм положенням і красою могла б бути туристичною атракцією міста.

Сьогоднішній Тернопіль — це нове, молоде (більшість мешканців нижче 40-го року життя) і найбільше большевицьке місто, хоч 50 відсотків (згідно з моїм опитом) говорять, зглядно відповідають українською мовою. Широкі бульвари, квадратові п'ятьповерхові будинки совєтського типу і рівно засаджені молоді дерева, квітники і травники та вроджена тернопільцям чистота прикрашують місто.

Одначе правдивою прикрасою міста є це озеро, яке вичищено й поширено десятикратно (згідно зі словами сторожа готелю „Тернопіль"), що стоїть ще над самим озером, яке названо тепер Комсомольським. Довкола озера — бульвар, а на озері курсує кораблик німецької продукції, подібний до дунайських пасажирських човнів.

Зранку 6-го липня повели нас до дитячого садку, де 10 дівчаток і 12 хлопчиків привітали нашу групу співом „Вітайте", а кожна дитина вручила комусь квіточку з усміхом і уклоном. Усі діти були в українських народних одягах. Потім ми ввійшли до просторої залі, де діти співали, танцювали й деклямували віршики, один з них цитую:

У нас, в Радянському Союзі,
Усі народи як брати:
І росіяни й білоруси,
І українці, я і ти.

Багато різних в нас народів,
Багато в нас республік є.
Хто сіє хліб, хто — на заводі,
Хто зброю армії кує.

В один Союз Радянський злиті,
Живем у дружбі з усіма.
І хоч де глянь — у цілім світі
Країни кращої нема...

Отак навчають дітей хвалити і любити СССР. Після попису, що був бездоганно виконаний, повели нас поглянути на кімнати садочку — спальню, їдальню і навчальну кімнату. Всюди був ідеальний порядок, неначе за виставовим вікном лежали ляльки й іграшки нові-новенькі. Я посміла запитати директорку садочка, як вони вдержують такий взірцевий порядок і дисципліну, а вона, мабуть, правдиво відповіла мені, що діти звикають до порядку, коли не мають іншої альтернативи. Спочатку, звичайно, цілий день дитина плаче, часом і два місяці плаче, але коли плач не помагає, дитина починає робити те, що другі діти роблять, потім привикне та навіть краще почувається в садочку, бо тут має і кращий харч, і кращу опіку, як вдома. Садочок ведуть три жінки: вчителька, яка навчає і співає, няня, яка дбає за одяг і порядок, вкінці господиня, що займається приготуванням сніданку і полуденку. В садочку є багато дітей, що йдуть до батьків лише на кінець тижня, чи в дні, коли батьки не працюють.

Після садочку повели нас до близької залі „світлиці любови", де жінка-суддя вінчала урядово двоє молодих людей, які склали умову та прилюдно обіцяли, що житимуть „в злагоді і любові та виховуватимуть нове покоління радянських людей". Із давніх народних звичаїв впроваджено до церемонії поклін батькам і подяку за виховання, а молода пара стояла весь час на вишиваному рушникові. Молода була одягнена в білу сукню з вінком і вельоном на голові, а молодий — у ясному костюмі. Після тієї короткої урядової церемонії весільна громада фотографувалась з молодими, вкінці зі співами від'їхали на гостину.

По полудні ми відвідали музей — ґалерію, що міститься в колишньому Домініканському костьолі, архітектурній пам'ятці з XУIII століття, який був досить знищений в час боїв за Тернопіль, а тепер відновлений і саме в ньому влаштовано виставку 15-го травня ц.р., відзначаючи „визволення" Тернополя в 40-ву річницю перемоги над гітлерівською армією в 1944 році. Власне весь Тернопіль був з нагоди річниці „визволення" вдекорований різними плякатами і надписами від „Слава Красній Армії" почавши, а на абсурдній ніби математичній формулі — „Комунізм = електризація + індустріялізація" — скінчивши.

Музейна провідниця, вживаючи англійської мови, називала Тернопіль „малим Сталінградом" та вихваляла приязнь українського і російського народів, які дружньо перемогли німецьких окупантів, часто вживаючи слова „окупейшен", „інвейжен" і „ліберейшен", а мій внук слухаючи це, поставив їй питання, очевидно англійською мовою, хто кого окупував, а хто визволяв Тернопіль. Вона аж почервоніла від такого нерозуміння і наново почала пояснювати, тим разом виразно підкреслювала, що це німці Тернопіль окупували, а росіяни „визволяли". А всі присутні туристи (з того непорозуміння) посміялись добре, хто голосно, а хто в кулак.

Наступного дня деякі учасники нашої групи зустрілись зі своєю ріднею, яку вгощали в готелі „Тернопіль", а інші поїхали на закупи до крамниці „Каштан", де можна купити різні мистецькі вироби та й золото за дешевшу ціну ніж у ЗСА.

(Продовження буде)

ТРИБУНА У. Н. СОЮЗУ

Ч. 8. ВЕРЕСЕНЬ 1984 Р.

Члени „Клюбу Відданих Союзовців"

Із приємністю нижче поміщуємо фотографії оргонізаторів, які, придбавши від 5-ти до 9-ти нових членів в ювілейному році, стали членами „Клюбу Відданих Союзовців". Таких союзових клюбів є аж чотири. Найбільш престижевим є „Клюб Сотників", себто тих союзовців, що на протязі календарного року придбають 100 й більше членів. А ті, що придбають від 50-ти до 99-ти членів, належать до „Клюбу П'ятдесятників". Найбільш популярним є „Клюб Заслужених Союзовців", себто тих, що під час року приєднують від 25-ти до 49-ти членів, а хто придбає у тому часі від 10-ти до 24-ох членів, належить до „Клюбу Будівничих Союзу".

Всім нижчеподаним членам Клюбу, прізвища яких проголошуємо у цьому числі „Союзової Трибуни", висловлюємо нашу щиру подяку, а при тому бажаємо їм у наступних місяцях попасти до більш престижевого Клюбу за придбання більшого числа нових членів.

ВІДДІЛОВІ УРЯДОВЦІ УНСОЮЗУ, ЯКІ ВІД СІЧНЯ ДО 31-ГО СЕРПНЯ 1984 РОКУ ПРИЄДНАЛИ ВІД 5-ТИ ДО 9-ТИ НОВИХ ЧЛЕНІВ.

Володимир Яців (32) — 8

Марія Гаравус (127) — 8

Петро Врублівський (301) — 8

Петро Аркотин (261) — 6

Дмитро Федорійчук (162) — 5

Стела Расн (171) — 5

Едвін Блідий (220) — 5

Михайло Мартиненко (245) — 5

Стефан Іваницький (276) — 5

Віра Напора (291) — 5

Роман Припхан (399) — 5

Микола Мартинюк (406) — 5

Микола Перейма (448) — 5

Микола Шпитко (489) — 5

ЗНІМКІВ НЕ ПРИСЛАЛИ:

Софія Лонишин (372) — 7
Юрій Полиняк (1) — 6
Емілія Соноцька (158) — 6
Зеновія Зарицька (327) — 6
Віталій Трипупенко (424) — 6
Стефанія Гаврилюк (88) — 5
Софія Голик (123) — 5
Володимир Винницький (239) — 5
Аннабеля Боровицька (230) — 5

Канадське представництво і Окружний Комітет УНС Торонто відбули спільні наради

Торонто. — У четвер, 6-го вересня ц.р., о год. 7-ій вечора, відбулися у залі парафії пресвятої Євхаристії засідання Канадського Пред ставництва получене з організаційними нарадами Торонтонського Окружного Комітету УНС. Метою скликання цього засідання було обговорити пляни свят кування в Канаді 90-річчя УНСоюзу, яке влаштовує Канадське Представництво у тісній співпраці з Торонтонським Окружним Комітетом.

В нарадах взяв участь головний предсідник УНС д-р Іван Флис, всі члени Канадського Представництва — сен. Павло Юзик, головний директор для Канади, мгр Іван Геврик, голова Контрольної Комісії УНС, та головні радні Василь Дідюк і Текля Мороз, як теж голова Торонтонського Окружного Комітету УНС Василь Шаран і чисельно зібрані члени Округи.

Звіт про підготовчу працю для вшанування 90-річчя УНСоюзу здав голова Окружного Комітету В. Шаран. Він сказав, що заплянована вшанувати цей ювілей концертом в неділю, 28-го жовтня ц.р., в авдиторії школи Вест Парк при вулицях Блур і Дандас. Авдиторія є простора, може помістити 700 осіб. Після концерту, який пічнеться о год. 5-ій по полудні, відбудеться прийняття для запрошених гостей. На концерті виступатимуть: хор „Бурлаки", якого дириґентом є Олег Хміль, та дівочий хор „Веснівка", дириґент Квітка Кондрацька, а теж група бандуристів, мистецький керівник Петро Борис. Головним промовцем під час концерту буде адв. Петро Саварин, голова СКВУ, а привіти зложуть д-р І. Флис, сен. П. Юзик та представник Українського Братського Союзу.

Звіт В. Шарана доповнив сен. П. Юзик, подаючи деякі деталі з пороблених уже приготувань. Сказав, що конечним є підшукати в сусідстві до авдиторії, де відбуватиметься концерт, залю на прийняття, бо в залі школи таке прийняття не може відбутися. В. Шаран обіцяв підшукати відповідне приміщення.

Після обох звідомлень відбулася оживлена дискусія, в якій забирали голос усі присутні. Дехто висловив сумнів, чи доцільним є влаштовувати з нагоди ювілею концерт, бо, на їхню думку, бенкет був би більш відповідною імпрезою.

Слово забрав д-р І. Флис. Він переконав присутніх, що тепер вже не час зміняти форму святкування, бо всі приготування до концерту вже зроблені. Більшість присутніх погодилися з твердженням головного предсідника. Оформлено Ювілейний комітет, який очолив голова Округи В. Шаран. Секретарем обрано Степана Чорнія, а членами Дмитра Попадинця, Михайла Миськово і Семена Левицького.

Після цього приступлено до обговорення організаційних справ Округи. Голова Округи подав короткий звіт про працю Округи, поґратулював поодиноким секретарям за їхні дотеперішні здобутки — Ю. Миськів (407) - 34 члени, Д. Заневич (441) - 8 членів, Я. Бурій (402) - 6, С. Левицький (442) - 6, і іншим, які здобули менше як п'ять членів. Ствердив, що дотеперішня організаційна праця не була надто успішною, закликав до більш пожвавленої праці, щоб у 1984 році здобути призначену для Округи квоту 200 нових членів. В дальшому заохочував до співпраці у підготовлюванні ювілейного концерту, щоб він відбувся величаво на славу цілого УНСоюзу.

Головний предсідник д-р І. Флис у своєму заключному слові висловив надію, що організаційна праця відділів Округи пожвавиться до кінця цього ювілейного року, а концерт відбудеться з повним успіхом.

Із першим днем вересня УНСоюзу розпочав осінню організаційну ювілейну кампанію, яка триватиме до кінця року. Мета кампанії — придбання 2,000 нових членів, забезпечених на загальну суму 5,000,000 долярів. У зв'язку із цим, вже в перший день вересня всі секретарі 430-ти відділів Америки й Канади та голови 30-ох Союзових Округ одержали спеціяльні листи-обіжники із відповідними директивами проведення згаданої кампанії. Почавши від вересня відбуваються у 26-ох Округах масові Організаційні збори, які повинні бути стимулом організаційної кампанії. Під час усіх нарад доповідають члени Екзекутиви та Головного Уряду. Ми приспішили цьогорічне відбуття зборів в Округах, щоб залишити після зборів доволі часу для здійснення ухвал поодиноких Округ, а головно для здійснення мети цілої кампанії.

Яка ж особлива мета цієї кампанії? Звичайна мета — збільшити число союзового членства та на щабель вище піднести нашу установу. А особлива мета — закінчити з повним успіхом цей виїмково важливий, бо ювілейний, рік нашої найстаршої української братської установи у вільному світі. В ювілейному році ми повинні бодай коротко провести аналізу праці відданих союзовців на протязі

Степан Гавриш

Осіння організаційна ювілейна кампанія і її мета

дев'яти декад.

Наші піонери 22-го лютого 1894 року розпочали велике діло — клали братську організацію із завданням нести допомогу — брат брабратові. Посіяне добрими господарями зерно дало плід. Із кількох десяток основноположників виріс велетень — Батько Союз, що став наймогутнішою нашою установою в українській діяспорі. Наші піонери мали візію, вони всеціло вірили, що їхня мозольна праця не буде змарнована. Знаємо, що вони у невідрадних обставинах працювали для добра своєї установи і залишили нам новому поколінню, все готове. Тепер по 90-ох роках існування УНСоюзу з певністю кажемо, що час не був змарнований, а доказом цього є те, що союзове майно досягнуло понад п'ятдесят і чверть мільйона долярів. Союз є власником 15-поверхової будівлі, що є гордістю не лише союзовців, а всіх українців Америки й Канади, тому що немає у вільному світі іншої української установи, щоб була власником такої будівлі. Союзова преса, — щоденник „Свобода", „Український Тижневик", дитячий журнал „Веселка", відтак Союзівка, яку називаємо популярно „малою Україною в Америці". Можна навести багато фактів праці Союзу, але при цьому мусимо чітко сказати, що все це ми маємо завдяки піонерам — вуглекопам, які поклали гранітові підвалини під братську установу — Руский, а відтак Український Народний Союз, який зумів об'єднати майже 90,000 українців.

Повертаючись до нашої мети, а саме: придбати за останні чотири місяці ювілейного року 2,000 нових членів, забезпечених на 5,000,000 долярів, та при добрій співпраці союзової громади все можна зробити. Дуже важливим є не допустити до втрати членства в ювілейному році. На жаль, за перших сім місяців ми вже втратили 847 членів, а до дальшої втрати не сміємо допустити. А це станеться тоді, коли всі наші відділові секретарі та урядовці будуть систематично провадити організаційну працю, а при тому зрозуміють, що коли вони приєднують нових членів, то це є для добра цілого Союзу, а не осіб, які керують Союзом. Якщо всі будемо керуватись у нашій праці добром Союзу, то не буде жодних перешкод осягнути нашу мету.

Нашим бажанням є забезпечити в ювілейному році нових членів на 11,000,000 долярів, а за вісім місяців вже забезпечено нових членів на 6,353,000 долярів, що є майже 3,000,000 дол. більше, ніж було минулого року за цей самий час. Подані цифри свідчать про успіх, а це сталося завдяки частині відданих союзових патріотів. Цей успіх дає нам віру, що секретарі, які стояли осторонь організаційної праці, тепер, під час осінньої кампанії докладуть і свою цеголку в поході до нашої мети.

Не змарнуймо наших Окружних зборів в Округах і прибудьмо всі на них. Це ж будуть ювілейні збори, під час яких всі ми повинні склонити наші голови у пошані до піонерів, а при тому скласти заповіт, що будемо продовжувати їхню працю. На збори не йдім з порожніми руками, а принесім аплікації нових членів. Під час зборів буде нагода довідатися від головних урядовців, із „першої руки", про всі важливіші справи цілости Союзу. Використаймо їх досвід, яким вони з усіма нами бажають поділитися на зборах, і разом, всією об'єднаною союзовою громадою, обдумаймо найкращий плян для осягнення нашої мети.

Союзовці з Монтреалю відвідали будівлю УНСоюзу

Джерзі Сити, Н. Дж. (с.г.) — Заходом Управи 473-го Відділу ім сотника Ю. Головінського в Монтреалі в неділю, 9-го вересня ц.р., 42 особи союзовці, членів цього Відділу (двоє із Торонто) прибули до Головної Канцелярії УНСоюзу, щоб, за їхніми словами, відвідати „Українську заморську твердиню".

Управа 473-го Відділу, яку очолює відомий суспільно-громадський діяч д-р Осип Винницький, а секретаркою якого є Віра Баніт, у співпраці з іншими членами Управи і Контрольної комісії від довшого часу приготовлялись до прогулянки—відвідин Союзівки і Головної Канцелярії УНСоюзу. Промотором й душею переведення цього пляну у життя була секретарка Віділу Віра Баніт. Це вона зазделегідь домовилась із адміністрацією Союзівки про час відвідин, а відтак робила заходи, щоб при цій нагоді члени Відділу могли оглянути нову Будівлю УНСоюзу. Не легко було Вірі Баніт у теперішних невідрадних економічних обставинах зібрати понад 40 осіб для заповнення автобуса, одначе, проворна знаменита союзова секретарка та добра організаторка переборола всі труднощі. Знайшлися 42 особи, які в суботу, 8-го вересня, прибули автобусом на Союзівку, де їх привітав управитель оселі Іван Рабкевич.

Більшість гостей із Канади вперше прибули на Союзівку і тому негайно хотіли все оглянути, а головно цікаво було їм побувати в „Києві", „Полтаві", „Львові", „Ужгороді", та й у „Чернівцях", „Ворохті", ну й в „Одесі". Все це багатьом нагадало Україну, рідні міста, місця народження.

Після вечері бажанням всіх гостей було оглянути історичний фільм УНСоюзу „За стерном долі" і „УНСоюз плюс". Тому що ці фільми має адміністрація Союзівки, то їх радо показано гостям.

Неділя вранці – сніданння, подяка Адміністрації Союзівки за гостинність, остання нагода милуватися чудовим краєвидом Союзівки і від'їзд до Джерзі Сиґі. Тут в Головній Канцелярії УН Союзу вже від 10-ої години ранку гостей чекали головний секретар Володимир Сохан і головний організатор Степан Гавриш.

Точно о 12-ій год. гості вже були в Українській Будівлі, де їх при дверях привітали (не хлібом і сіллю) теплими словами згадані члени Екзекутиви. А щоб не гаяти часу, гостей розділено на дві групи і запрошено оглянути приміщення Головної Канцелярії, редакції й адміністрації „Свободи" та „Українського Тижневика" Гості мали нагоду також оглянути друкарню і експедицію союзових видань. Відтак всі поїхали відною на дах 15-поверхової Української Будівлі, звідки вони мали нагоду оглянути маєстатичну панораму ріки Гадсон і міста Ню Йорку.

Гості з Монтреалю перед головним будинком УНСоюзу.

Гості з Монтреалю у конференційній залі.

(Світлив В. Сохан)

Коли гості повернулися до великої конференційної залі Союзу їх вже чекав обід-гостина, що її приготовили працівники УНС — Стефанія Мазуровська і Марія Завійська.

Під час гостини в імені Екзекутивного Комітету УНС гостей щиро привітав головний секретар Володимир Сохан, який висловив подяку Управі Відділу на чолі з д-ром О. Винницьким та Вірою Баніт за приготовання цих відвідин. Він коротко згадав про загальні справи Союзу, а також говорив про історію Союзової Будівлі, як вже 10 років є гордістю не лише членів Союзу, але й всіх українців.

Від гостей першою говорила „душа" цієї прогулянки В. Баніт. Вона сказала, що не жаліє труду, ні часу, який треба було віддати для приготування цих відвідин; висловила подяку присутнім членам Екзекутиви за допомогу у приготуваннях відвідин Союзівки і Союзу та передала на руки головного організатора Степана Гавриша 15 аплікацій нових членів, забезпечених на суму 55,000 долярів. За такий цінний подарунок для УН Союзу Степан Гавриш склав секретарці В. Баніт щиру подяку та сказав, що було б добре, якщо б кожного дня гості, які відвідують Союз, привозили по 15 аплікацій. Головний організатор підкреслив систематичну й віддану організаційну працю довголітньої секретарки Віри Баніт.

В імені всіх гостей надзвичайно змістовну подяку господарям висловив голова Відділу д-р Осип Винницький. Він запевнив присутніх членів Екзекутиви, що, повернувшись до Монтреалю, Управа Відділу буде робити всі заходи, щоб у ювілейному році Батька Союзу збагатити його новими членами. Він висловив прохання, щоб в короткому часі Союз випозичив їм історичний фільм „За стерном долі". Одержавши запевнення, що фільм буде випозичений для Монтреалю, гості, забравши „сувеніри", почали готуватись до далекої дороги. Перед тим на пам'ятку зроблено спільні фотографії, які світлив головний секретар Володимир Сохан.

Потисненням рук та побажанням щасливого повороту до своїх родин - домів попрощали дорогих гостей із далекої Канади Володимир Сохан і Степан Гавриш.

ТЕПЕРІШНЯ ОРГАНІЗАЦІЙНА КАМПАНІЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ МАЄ НА МЕТІ ЗАБЕЗПЕЧИТИ ПРИДБАНИХ НОВИХ ЧЛЕНІВ ДО КІНЦЯ РОКУ НА СУМУ 5,000,000 ДОЛЯРІВ. ДОКЛАДІМ УСІХ ЗУСИЛЬ, ЩОБ ЦИМ ОРГАНІЗАЦІЙНИМ УСПІХОМ ГІДНО ВШАНУВАТИ СВІТЛИЙ 90-РІЧНИЙ ЮВІЛЕЙ БАТЬКА-СОЮЗУ.

УНС приділив дотацію 1,000 дол. для УСОсередку „Тризуб"

Джерзі Ситі, Н.Дж. — Кожного року Головний Уряд УНСоюзу під час своїх річних нарад розподіляє поважну суму грошей, як дотації на українські церкви та суспільно-громадські, наукові, молодечі та спортові організації, а також стипендії для української студіюючої молоді, що є членами Союзу.

В біжучому році під час Річних нарад Головний Уряд схвалив виплатити понад 100,000 долярів, як дотації для згаданих установ та молоді, а між тим признано дотацію в сумі 1,000 долярів для Філядельфійського УСОсередку „Тризуб" на сплату боргу за закуплену 48-акрову посілість в Горшамі, Па.

Чек-дотацію голові Осередку інж. Багданові Сірому вручили члени Головного Уряду під час Союзового Дня, що відбувся на посілості „Тризуба" 23-го серпня ц.р.

Голова „Тризуба" інж. Б. Сірий (перший зліва) одержує чек від головного контролера д-ра Богдана Гнатюка; біля нього стоять головні радні Іван Одежинський, Василь Пастушок, Анна Гарас і головний організатор Степан Гавриш.

Союзовці з Дітройту відвідали Головну Канцелярію та Видавництво „Свободи" й „Українського Тижневика"

Джерзі Сити, Н. Дж. (с.г.). — У вівторок, 21 серпня ц.р., група членів-сеньйорів Українського Народного Союзу з Дітройту відвідала Головну Канцелярію Українського Народного Союзу та видавництво „Свободи— й „Українського Тижневика".

Гостей привітав головний предсідник д-р Іван Флис. Після короткого відпочинку гості у супроводі головного касира Уляни Дячук і головного організатора Степана Гавриша оглянули приміщення Головної Канцелярії Союзу, адміністрації, редакцій й друкарні. Тут всі мали нагоду познайомитися із працівниками поодиноких ділянок праці, а відтак всі поїхали віндою на дах 15-поверхової будівлі, звідки оглянули чудову панораму міста Ню Йорку.

Гості з Дітройту у великій Конференційній залі УНС.

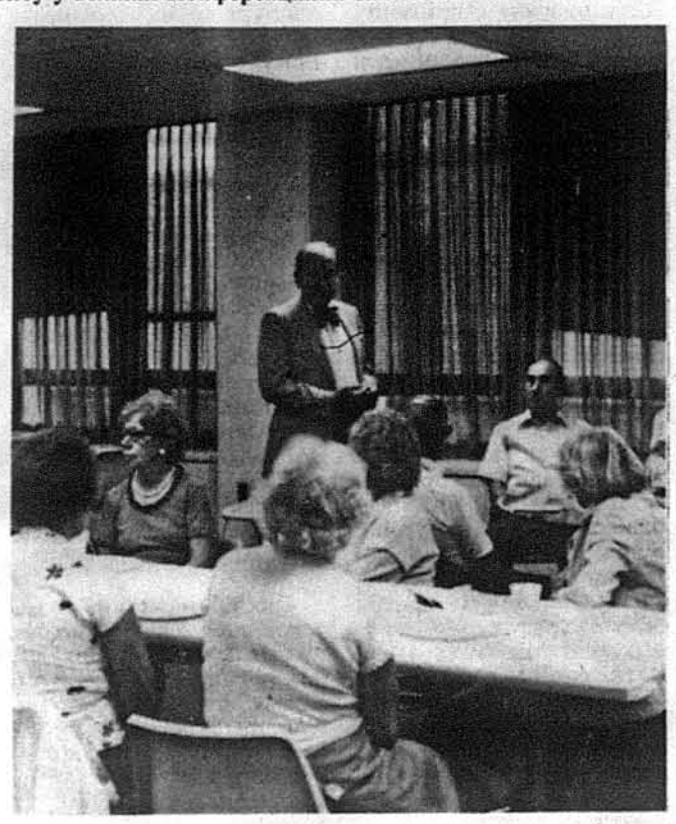
Потім гості вернулися до великої конференційної залі, де їх вже чекав обід-гостина, що її приготовили працівниці Союзу — Геновефа Кухта і Стефанія Мазуровська. Під час обіду ще раз привітав гостей д-р Іван Флис, висловивши подяку за відвідини, а зокрема згадав секретарку 292-го Відділу Стеллу Федик, яка була координатором плянування цих відвідин. Він також привітав колишню довголітню секретарку 94-го Відділу в Дітройті Любу Басько. До зібраних промовляли також Уляна Дячук і Степан Гавриш.

Слід згадати, що заходом Окружного Комітету Округи УНС Дітройт майже кожного року члени-сеньйори відбувають однотижневі вакації на Оселі УНС Союзівка, а при тій нагоді відвідують українські культурні центри, а головно Союз . Цього року до вакацій на Союзівці сеньйори приготовлялись довший час при допомозі голови Округи головного радного Романа Татарського і секретарки Стелли Федик.

Під час перебування на Союзівці сеньйори оглянули союзовий фільм „За стерном долі". Тому що саме у цей день „провідниця" групи Стелла Федик відзначала свої 39-ті уродини, приятелі-дітройтці відспівали многоліття та вручили їй дарунок, який передав для неї Дмитро Костенюк.

Їдучи на відвідини Головної Канцелярії УНСоюзу, сеньйори перед тим відвідали славну військову академію Вест Пойнт. Це вже третій раз союзовці Округи Дітройт не жаліли часу щоб перебуваючи на Союзівці вступити також і до Заморської Твердині. Гості запевняли, що якщо буде здоров'я, то й у наступному році знову відвідають Союзівку, а при тому й УНСоюз.

В імені гостей-сеньйорів подяку членам Екзекутиви висловила Стелла Федик, запевнивши, що всі присутні є членами УНСоюзу. Одержавши союзові „сувеніри" та подякувавши за гостинність, гості-дітройтці повернулись на Союзівку.

Головний предсідник УНС д-р Іван Флис вітає гостей із Дітройту.

У теперішній організаційній кампанії Українського Народного Союзу окрему увагу віддається організації молоді. Забезпечення молоді в УНСоюзі має вітальну вартість, як для самої молоді, так і для УНСоюзу та всієї нашої української громади на північно-американському континенті, для їх взаємного майбутнього.

ВЗАЄМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ: УНС ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ МОЛОДІ, МОЛОДЬ ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ УНС

ТЕРМІНОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

На сторінках союзової преси, а головно „Союзової Трибуни", було повідомлення про це, що з днем 1-го жовтня 1983 року УНСоюз для поліпшення своєї 90-річної служби українській громаді в ділянці життьового забезпечення, знизив ціну членських вкладок у клясі термінового забезпечення. Цю знижку впроваджено тому, щоби дати нагоду всім членам, як і не-членам набути забезпечення на високі суми за низьку ціну у своїй українській братській установі і тим самим забезпечити кращу долю своїм рідним. Термінове забезпечення в УНСоюзу може купити кожний, а це тому, що воно є дуже дешеве. Також слід згадати, що термінове забезпечення є потрібне всім, головно молодим подружжям, що мають позички на доми (моргедж), посілості, автомобіль, крамниці чи інші підприємства. Головно молоді батьки, які дорожать своєю родиною-діточками повинні за низьку ціну купити високу суму термінового забезпечення, яке є дуже дешеве і про це говорить залучена „таблиця вкладок". Наприклад молода людина у віці 25 років життя може набути в УНСоюзі 20,000 долярів забезпечення з річною вкладкою 46 дол. або місячною 4 доляри. Та сама особа може купити 50,000 долярів забезпечення без лікарського бадання з річною вкладкою 115 долярів.

Доражуємо всім читачам „Свободи" простудіювати поміщену „таблицю" вкладок, де є подані ціни на 20,000 долярів забезпечення з річною і місячною вкладкою у віці від 16-го до 55-го року життя, тобто віку, у якому кожний може купити термінове забезпечення УНСоюзу. Інформації про забезпечення уділюють союзові секретарі в Америці й Канаді, а також можна звертатися прямо до Головної Канцелярії УНСоюзу в Джерзі Ситі, Н. Дж.

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION
TERM PLAN INSURANCE
AMOUNT $20.000

PLAN T—5			PLAN T—10		
Issue Age	Annual	Monthly	Issue Age	Annual	Monthly
16	$ 40.20	$ 3.60	16	$ 42.00	$ 3.80
17	41.20	3.60	17	42.60	3.80
18	42.00	3.80	18	43.40	3.80
19	42.80	3.80	19	44.00	3.80
20	43.40	3.80	20	44.60	4.00
21	43.80	3.80	21	45.20	4.00
22	44.40	4.00	22	46.00	4.00
23	44.80	4.00	23	46.60	4.20
24	45.40	4.00	24	47.60	4.20
25	46.00	4.00	25	48.60	4.20
26	47.00	4.20	26	49.60	4.40
27	47.80	4.20	27	51.00	4.40
28	49.00	4.40	28	52.60	4.60
29	50.20	4.40	29	54.60	4.60
30	51.40	4.60	30	56.30	5.00
31	53.00	4.60	31	59.60	5.20
32	54.80	4.80	32	63.00	5.60
33	57.20	5.00	33	68.60	5.80
34	60.00	5.20	34	71.20	6.20
35	63.60	5.60	35	76.40	6.80
36	68.00	6.00	36	82.00	7.20
37	73.00	6.40	37	88.40	7.80
38	78.60	7.00	38	95.40	8.40
39	84.80	7.40	39	103.20	9.00
40	91.40	8.00	40	111.80	9.80
41	98.80	8.60	41	121.20	10.60
42	106.80	9.40	42	131.60	11.60
43	115.60	10.20	43	143.00	12.60
44	124.40	11.00	44	155.60	13.60
45	136.20	12.00	45	169.20	14.80
46	148.40	13.00	46	184.40	16.20
47	161.60	14.20	47	200.80	17.60
48	176.20	15.40	48	218.80	19.20
49	192.[illegible]0	16.80	49	238.40	20.80
50	209.40	18.40	50	260.00	22.80
51	228.00	20.00	51	283.40	24.80
52	248.60	21.80	52	309.00	27.00
53	271.00	23.80	53	336.80	29.40
54	295.60	25.80	54	367.40	32.20
55	322.60	28.20	55	400.60	35.00

ДОРОГІ ЗЕМЛЯКИ! ХОЧЕТЕ МАТИ СПОКІЙНУ ТА ЗАБЕЗПЕЧЕНУ СТАРІСТЬ — ВСТУПІТЬ В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

УКРАЇНСЬКИЙ ФЕСТИВАЛЬ У ДОФИНІ

Український Національний Фестиваль у Дофині започаткували родини українських піонерів ще в 1966 році, щоб показати всім, що нащадки українських поселенців продовжують свою культуру, мистецтво, звичаї й обичаї, які передали їм їхні діди й прадіди, прибуваючи до Канади ще в 1890-их роках. Спочатку такий фестиваль тривав лише два дні, але тяжко було у двох днях показати багатство нашої культури й мистецтва і тому його продовжено аж до чотирьох днів.

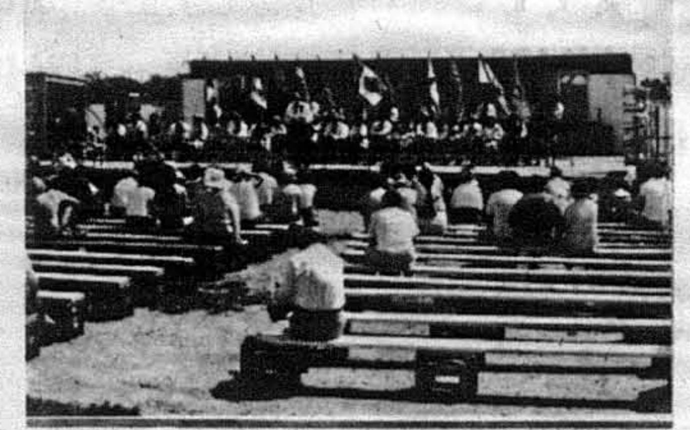
Український Фестиваль в Дофині вже став кожнорічною атракцією Манітоби. До Дофину з'їжджаються люди з різних сторін Канади й Америки, з захопленням читають всюди розташовані великі написи „Вітаємо!" Саме містечко Дофин невелике (нараховує 9,255 мешканців, з чого 80 відсотків творять канадці українського походження), розположене на рівнині степової провінції Манітоби, біля озера тієї ж назви Дофин.

До дофинського Фестивалю приготовляються мешканці вже цілий рік. Кожного року Комітет Фестивалю підшукує і спроваджує цікавих виконавців, артистів, співаків, хори, ансамблі, танцювальні групи, а також заохочує і підготовляє місцеві сили до участи. Там же відбуваються покази різного мистецтва: вишивок, писання писанок, різьби, кошикарства, кераміки, ткацтва, печення хліба і традиційного святкового печива у спеціяльних мурованих печах, варення і приготування традиційних страв, гри на бандурі, цимбалах, співу й танку.

При тому відбуваються різні контести, а у спеціяльно побудованих приміщеннях і крамницях можна оглядати різні виставки та купити цікаві пам'ятки-сувеніри. В одному з таких приміщень знаходиться кожного року кіоск Українського Народного Союзу, де виставлені різні летючки, часописи, календарі, література і всі інформації про забезпечення й асекурацію. У неділю під кінець Фестивалю кожного року правиться Служба Божа і Молебень під Хрестом Свободи, де о. Нестор Дмитрів відправив першу Службу Божу для розсіяних по Манітобі в околиці Дофину наших піонерів.

Цьогорічний з черги 19-ий Всеканадський Національний Український Фестифаль у Дофині відбувся від 2-го до 5-го серпня. Як і кожного року, до Дофину з'їхалося близько 70,000 гостей і учасників величавих концертів, імпрез і паради. Крім цього, тут з'їжджаються представники федерального, провінційного і муніципального урядів та президент Екзекутиви Комітету Українців Канади, як також представник УНС. Всі вони беруть участь у параді, що проходить головною вулицею Дофину у суботу.

Програма почалася у четвер, 2-го серпня, показами різного мистецтва, відчиненням пошти з печаткою „Україна", яка зацікавлює збирачів марок, яку можна розсилати по цілому світу. Ввечері відбувся концерт, в якому описувалися танцюристи „Сопілки" з Вегревілл у своїх чудових строях. На всіх концертах грала оркестра Т. Комара.

Прем'єр Манітоби Г. Полі відкриває Фестиваль.

Стоять (справа): посол до федерального уряду Л. Левицький, провідник Нової Демократичної партії Ед Бродбент, прем'єр Манітоби Г. Полі та мгр І. Геврик, представник УНСоюзу

Пам'ятник о. Несторові Дмитрову

Офіційне відкриття Фестивалю відбулося у п'ятницю 3-го серпня. Цьогорічними господарями Фестивалю були панство Марія і д-р Йосиф Слоґан, а майстром церемонії була Марія Прокопович. У відкритті взяли участь представники урядів: прем'єр-міністер Манітоби Г. Павлі, міністер Л. Левицький, міністер Дж. Плоґман, голова Консервативної партії на Манітобу Г. Філмон, представник Манітобського секретаріяту Р. Коллет, посадник міста Дофин Л. Милнер, голова комерційного бюра З. Кокрел, війт околиці Дофин, президент Екзекутиви Комітету Українців Канади І. Новосад, представник Українського Народного Союзу мґр І. Геврик.

Програму почав танцювальний ансамбль „Зірка" з Дофину, який у своєму танку традиційно привітав господарів Фестивалю д-ра Й. Слоґана і його дружину Марію, хлібом і сіллю. Привітальні промови виголосили почесні гості Фестивалю від федерального і провінційного урядів, провідник Нової Демократичної партії Ед Бродбент, який відбував свою передвиборчу кампанію в Манітобі, муніципальні і міські представники, президент КУК і голова Контрольної Комісії УНС мґр І. Геврик. Президентом Фестивалю був М. Дудар, а продуцентом і його керівником С. Семчишин.

Концерти відбувалися двічі денно, о 2-ій год. по полудні і 7:30 ввечері. У них виступали танцювальні ансамблі „Зірка" з Дофину, „Сопілка" з Веґревилл, Альберта, музичний ансамбль „Іскра" з Картерету, Н. Дж., ЗСА, „Євшан Зілля" з Міннеаполісу, ЗСА, молоді танцюристи Українського Національного Об'єднання, Вінніпеґ, молоденька Келлі Сеньків грала на цимбалах, кіннотчики козаки– танцюристи з Дофину. Найбільшою атракцією, проте, був виступ солістки, молодої оперної співачки з Торонто Ірени Вельгаш і співака баритона з Вінніпеґу Ярослава Щура.

У суботу, 4-го серпня, вранці вулицями Дофину відбулася найкраща і найчисленніша парада з усіх дотепер. В ній так само, як і кожного року брав участь представник УНС, а також кожного року УНС мав свій кіоск, в якому було виставлено цікаві інформації про асекурацію і публікації УНС, які пояснювали зацікавленим голова Відділу УНС Д. Ріпак і голова КК УНС І. Геврик.

У неділю, 5-го серпня, в годині 1-ій по полудні перед Хрестом Свободи на Теребовлі, Веллі Ривер, Митрополит Максим в асисті о. митрата Г. Овчарика, пароха Дофину, о. декана М. Климчука, о. диякона Д. Гафійчука відправив Молебень..

Хрест Свободи—це символ свободи українських піонерів в Канаді, де вони перший раз далеко від рідного краю вислухали Службу Божу, яку відправив о. Нестор Дмитрів. Цього року Манітобський Уряд визнав це місце історичним, а дотепер цим місцем займався Український Народний Союз.

Після Молебня відбулося відкриття двох історичних плит манітобським урядом, вшановуючи місце першого українського поселення і першої Служби Божої в українському обряді в Канаді.

Після Молебня промовляв представник Українського Народного Союзу мгр І. Геврик, який потім попрохав до слова представника Манітобського бюра історичних місць М. Процишина. Слідували привіти від різних урядовців, після чого Митрополит Максим посвятив плити та виголосив промову . По закінченню посвячення вібулося прийняття,

Н. Н.

Слово І. Геврика на посвяченні історичних таблиць

Промовляє мгр І. Геврик

Мгр Іван Геврик, голова Західньої Округи УНСоюзу і Контрольної Комісії, біля кіоску УНС.

В імені Українського Народного Союзу Канади й Америки мені надзвичайно приємно привітати вас на сьогоднішньому Молебні, присвяченому нашим першим українським поселенцям. УНС цього року святкує 90-річчя свого існування а його часопис „Свобода"— вже 91-ий.

Сьогодні, в цьому ювілейному році, згадаймо, як на Конвенції Українського Народного Союзу в 1896 році було вирішено послати о. Нестора Дмитрова відвідати тих українських поселенців в Канаді, де відчувався великий брак своєї рідної церкви. Отець Нестор Дмитрів був енерґійною людиною з великим духовим і патріотичним запалом. Прибувши в цю околицю 87 років тому, він уділив українським поселенцям тисячі духовних послуг. Вже при перших словах „Благословенне Царство..." народ розплакався, як мала дитина, під час проповіді, і він сам не міг стримати сльози.

Згадав він про причини і лихоліття, які вигнали людей за море, щоб шукати праці і кращої долі для своїх дітей. В цих молитвах люди разом зі своїм священиком полинули думками до рідної землі, до рідних піль та своїх батьківських осель. Виринули вони великим контрастом у сантименті до хоч важкого життя, але у рідному краї, і тому та Служба Божа відбулася в сльозах та душевній сповіді.

Після відправи було посвячення пам'яткового хреста—„Хреста Свободи" який нагадував би поселенцям не тільки першу Службу Божу на канадській землі, але і їхню свободу в Канаді. Дай, Боже, щоб ми всі, канадці, завжди втішалися цією свободою, бо вже багато країн світу її втратили.

В імені Головного Уряду Українського Народного Союзу, а зокрема в імені головного предсідника д-ра І. Флиса вітаю вас і тішуся, що ви не забуваєте про цю світлу подію і з року в рік вшановуєте пам'ять піонерів, які вклали велику працю в розбудову нашого церковного, національного, господарського і культурного життя в Канаді.

Заходом і коштом Українського Народного Союзу, при допомозі і співпраці таких піонерів як Михайло Шевчук, Іван Слободян і його Комітет зі сусідами з Дрефтінґ Ривер, при великій допомозі наших церковних властей на чолі з Владикою Митрополитом Максимом, спільними силами спорудили ми пам'ятник о. Несторові Дмитрову, праці скульптура маестра Лева Молодожанина.

Для Українського Народного Союзу це місце дороге. Це він перший післав свого священика і редактора „Свободи" відвідати наших поселенців в ті тяжкі піонерські часи, який переїхав і перейшов пішки тисячі миль, щоб дати розраду піонерам. Дуже тяжко було о. Дмитрову добитися туди, а теж і піонерам не так то легко було прибути до місцевости, де священик правив Службу Божу. В той час не було автомобілів, не було зовсім доріг, і людям навіть з кіньми тяжко було пробиватися густими лісами.

Сердечно дякую нашому улюбленому Митрополитові Максимові, який все приходить нам з допомогою і в більшості бере тут особисто участь у відправах, а також отцям, які ніколи не відмовляли своїх послуг.

З рамени Народного Союзу в Канаді і від його Західньої Округи хочу прилюдно подякувати Головному Урядові УНС і голові Канадського Представництва, сенаторові Павлові Юзикові за їхню піддержку.

Треба було чекати аж 87 років, щоб Уряд Манітоби визнав це місце історичним. Ми всі щиро дякуємо достойному міністрові культури Євгенові Костирі, який від імені уряду Манітоби проголошує сьогодні це місце історичним.

Молитва Митрополита Максима

Митрополит Максим в асисті священиків відправляє Молебень біля „Хреста Свободи"

Таблиця історичного місця першої Служби Божої для українських поселенців Канади.

Всесильний і Всемилостивий Боже! Ти в Своїй Божій премудрості й безмежній доброті призначуєш усім народам світу їхнє окреме місце та їхню окрему місію в історії людського роду. У Твоїй безграничній любові до нашого українського народу, Ти хотів, щоб і він причинився до інших народів світу в дальшій розбудові тієї великої й багатої країни, якою є Канада. З волі Твого святого Провидіння, його сини й дочки почали прибувати до цієї країни й заселювати її землі.

Сьогодні, коли ми зібрані на цьому місці біля „Хреста Свободи", що його здвигнули 87 років тому перші українські поселенці колонії „Теребовлі", 12-го квітня 1897 року, після першої української Служби Божої на канадській землі, що її відслужив бл. п. о. Нестор Дмитрів, ми дякуємо Тобі за те, що Ти поміг їм принести до Канади їхню живу віру, їхню глибоку любов до свого преної Української Католицької Церкви й до свого прекрасного українського обряду, враз зі щирою любов'ю своєї рідної української мови, своєї багатої української культури, в найглибшій пошані до свободи, що одинока дозволяє людині бути вповні людиною.

Ми дякуємо Тобі рівнож за те, що Ти поміг їм висловити всі ці свої почування здвигненням цього „Хреста Свободи", який для них означав: вірність Христові і Його Святій Церкві, в повній релігійній і політичній свободі, в свобідній Канаді. Для них слово свобода не було марним словом. Воно було для них програмою життя, що признає кожній людині всі її права й привілеї людської гідности, враз зі всіми обов'язками відповідальних членів людської спільноти.

Цей „Хрест Свободи" був для них символом їхніх особистих переконань і заразом програмою життя для їхніх нащадків. Таким чином, вони хотіли зірвати раз і назавжди зі своїм поневоленням на землях України в минулому й запевнити собі й своїм дітям повне життя свободи на землі своєї новоприбраної вітчизни, свободолюбної Канади.

Тому ми сьогодні з вдячністю й подивом згадуємо цих наших піонерів та їхнього першого священика-душпастиря бл. п. о. Нестора Дмитрова, й на їхню честь та для пригадки майбутнім поколінням присвячуємо їм ці дві Історичні Таблиці. Тож прийми, Небесний Отче, ці наші вислови щирої подяки й гарячих молитов за їхнє вічне щастя в небі та провадь Твоєю батьківською рукою їхніх нащадків в їхніх змаганнях бути гідними наслідниками своїх предків піонерів, щоби вірно зберігати свою святу віру, в своєму українському обряді, збагачуючи Канаду скарбами української культури, і разом зі всіми громадянами цієї країни ревно працювати для загального добра всіх її громадян.

Всім їм, Всемогучий Боже, ми присвячуємо ці дві Історичні Таблиці й благословляємо їх: во ім'я Отця й Сина й Святого Духа. Амінь!

СТОРІНКА СЕНЬЙОРІВ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

РЕЗОЛЮЦІЇ

схвалені на Десятому З'їзді Об'єднання Сеньйорів при УНС, що відбулися від 10 до 15-го червня 1984 року на відпочинковій оселі УНС Союзівка в Керконксоні, Н.Й.

1. Вітаємо наш народ в Україні та схиляємо наші голови перед жертвами репресій та мучениками в канцтаборах, які змагаються за права свого народу; солідаризуємося з усіма захисниками національних мов в СССР та приєднуємося до інформаційних і протестних акцій, ведених усіма українцями в розсіяні проти посилюваної русифікації України та лінгвіциду українського народу. Висловлюємо наш рішучий протест проти драконівського закону в СССР, як додатку до 70-го артикулу кримінального кодексу РСФСР, яким особи, що одержують гроші від своїх рідних чи людей доброї волі у вільному світі, можуть бути позбавлені волі до 10 літ із додатковими 5 роками внутрішнього заслання.

2. У зв'язку з акцією організації Американці в обороні людських прав в Україні закликаємо всіх сеньйорів писати листи до своїх конґресменів і сенаторів у справі законопроєкту Джеймса Флоріє ч.4459 в Палаті Репрезентантів і сенатора Билла Бредлі ч. 2456 в Сенаті для створення комісії, оплачуваної державними фондами для прослідження причин і наслідків голокосту в Україні в 1932-33 роках.

3. З'їзд вітає Український Народний Союз із його 90-літтям і бажає йому якнайкращих успіхів у продовжуванні його корисної праці для добра і в користь нашої спільноти. У зв'язку з цим, З'їзд закликає все своє членство причинитися своїм вкладом до розвитку УНС тим, що кожний член нашого Об'єднання повинен в цьому ювілейному році придбати принаймні одного члена для УНСоюзу.

4. З'їзд приймає до відома заяву Головного Уряду і Екзекутиви УНС у справі реалізації побудови кондомініяльних будинків цього року, але все таки вимагає не забувати про властиву ціль нашого Об'єднання — побудови дому для старших віком, за що наше Об'єднання змагається вже від років.

5. З'їзд пропонує, щоб на Окружних зборах відділів УНС завжди була включена справа потреб старших віком і потребуючих опіки і допомоги членів УНС.

6. Закликаємо сеньйорів творити клюби сеньйорів в осередках поселення і при їх допомозі плянувати та здійснювати допомогову акцію. Нав'язувати контакти з іншими клюбами сеньйорів для обміну інформаціями та для використання можливостей допомоги із стейтових і федеральних фондів. Там, де немає клюбів сеньйорів, допомогову акцію повинні перебрати на себе відділи УНС у співпраці з різними нашими допомоговими товариствами.

7. Закликаємо сеньйорів і всіх членів УНС більш активно включитися в реалізацію проєктів, заплянованих попередніми управами Об'єднання Сеньйорів УНС, як наприклад, збірка на Фонд Дому для старших віком, опомогові акції тощо.

8. Ще раз пропонуємо, щоб з'їзди Об'єднання Сеньйорів УНС відбувалися після річних зборів Уряду УНС та, щоб в тому часі Управа Союзівки мала готові приміщення для учасників З'їзду. Зобов'язуємо новообрану Управу договоритися з Екзекутивою УНС і адміністрацією Союзівки у цій справі.

9. Пропонуємо, щоб новообрана Управа збільшила число випусків „Сторінки сеньйорів" у „Свободі", а також нав'язала контакти із вже існуючими клюбами сеньйорів і подавала інформації про діяльність на сторінках „Свободи".

За Резолюційну Комісію:

Володимир Різник, голова — **Д-р Роман Барановський**, секретар — **Степан Бурий**, член

АДРЕСИ —

Членів Управи Об'єднання Сеньйорів УНС і представників округ 1984-85

Dr. Oleh Wolansky
RR2 P.O. Box. 317
Kerhonkson, N.Y. 12446
Tel.: (914) 626-2234

Mr. Eugene Woloshyn
2047 Wingate Rd.,
Poland, Ohio, 44514
Tel.: (216) 757-4712

Mrs. Helen Czornomaz
1213 Rony Rd.,
Union, N.J. 07083
Tel.: (201) 686-7955

Mrs. Stephanie Baranowskyj, D.D.S
P.P. Box 188
Kerhonkson, N.Y. 12446
Tel.: (914) 626-7924

Mr. Danylo Slobodian
Foordemoore Rd., Box 119 D.
Kerhonkson, N.Y. 12446
Tel.: (914) 626-2781

Mr. Michael Olshansky
2210 W. Cortez Street
Chicago, Illinois 60622
Tel.: (312) 227-0590

Mr. Bohdan Deychakiwsky
1109 N. E. 3rd Street
Hallendale, Fla. 33009
Tel.: (305) 454-6387

Mr. Wolodymyr Riznyk
232 San Remo Avenue
Warm Mineral Springs, Fla. 33596
Tel.: (813) 426-1866

Dr. Roman Borkowskyj
184 Hillside Avenue
Yonkers, N.Y. 10703
Tel.: (914) 968-1286

Mrs. Mary S. Bobeczko
13971 Chippewa Trail
Middleburg Hts. Ohio 44130
Tel.: (216) 243-7764

Mrs. Eugenia Bury
6115 MillCreek Blvd
Boardman, Ohio 44512
Tel.: (216) 758-6937

Mr. Myron Buczak
1393 Lawn Avenue
Schenectady, 12306
Tel.: (518) 355-3874

Dr. S. Sambirsky
2243 W. Thomas St.,
Chicago, Illinois 60622
Tel.: (312) 384-5348

Dr. Volodymyr Senezhak
10 Harriet Street
West Orange, N.J. 07052
Tel.: (201) 325-3049

Mrs. Lidia Hanas
154 East Walnut St.,
Parkdrive (Philadelphia) 19120

Wolodymyr Korchynsky
3032 W. 2nd Street
Chester, Pa. 19013

Dr. Maria Kobrynska
51-14 Van Horn
Elmhurst, N.Y. 11373

Mr. & Mrs. Stefan & Maria Zubal
13726 Caldwell
Detroit, Michigan 48212

Mr. Stepan Mykyta
2213 Madison Street,
Chester, Pa. 19013

Dr. Roman Baranowskyj
P.O. Box 188
Kerhonkson, N.Y. 12446
Tel.: (914) 626-7924

10-ий З'їзд Об'єднання Сеньйорів при УНС

З'їзд Об'єднання Сеньйорів УНС на Союзівці

Десятий З'їзд Об'єднання Сеньйорів при Українському Народному Союзі відбувся в днях від 10-го до 15-го червня ц. р. на відпочинковій Оселі УНС Союзівка в Кергонксоні, Н. Й.

Участь у З'їзді взяло 158 осіб з різних стейтів ЗСА, а саме: Іллиной—34, Ню Йорк—52, Ню Джерзі—31, Огайо—12, Пенсильванія 10, Конектикат 6, Фльорида 5, Мишиґен 2, Ровд Айленд 2, Массачуссетс 1, Ню Гемпшер 1, Ню Мехіко 1 і Канада 1. Реєстрацію провели Павлина Різник і Міра Повх.

У неділю від 2-ої години відбулася реєстрація учасників, а ввечері—спільна вечеря під проводом інж. Степана Куропася.

В понеділок вранці, 11-го червня, була відправлена Служба Божа в намірені живих, з панахидою за померлих членів Об'єднання, а о год. 11.45 перед полуднем інж. Степан Куропась відкрив З'їзд і запросив до Почесної Президії З'їзду почесних членів УНС присутніх на залі, а саме: Йосифа Лисогора, д-р Анну Чопик, Марію Чучман з Канади і д-ра Ярослава Падоха. Запропоновану програму З'їзду прийнято без змін.

До Ділової Президії З'їзду увійшли: Михайло Ольшанський, голова; Анастазія Волошин, заступниця голови; д-р Олег Волянський, секретар; Данило Слободян, англомовний секретар. До Номінаційної комісії вибрано: Володимира Сенежака—як голову, Семена Чорномаза, Миколу Бобечка, Стефанію Барановську і Джені Бокар—члени. До Резолюційної комісії увійшли: Володимир Різник, голова; Степан Бурий і д-р Роман Барановський. До Верифікаційної комісії Міру Повх, Павлину Різник і Марію Бурбелу.

Хвилиною мовчанки вшановано пам'ять померлих сеньйорів: д-р Галину Носковську-Гірняк, інж. Романа Кобринського і Богдана Березу.

Обраний голова З'їзду М. Ольшанський подякував за вибір і попросив додатково до Почесної Президії почесного члена УНС інж. Степана Куропася.

Після того д-р Я. Падох, голова НТШ, звітував про стан переговорів з Екзекутивою УНСоюзу у справі купна парцель під будову домів для сеньйорів УНС. На його думку, справа є на добрій дорозі і ще цього року має розпочатися будова.

Після обідової перерви мгр С. Мартюк відчитав протокол з попереднього з'їзду, який прийнято з малою поправкою Романа Крупки.

Про діяльність Управи звітували голова, члени Управи та Контрольної комісії. У звітньому часі відбулися чотири засідання Управи та одна зустріч з Екзекутивою УНС для обговорення справи побудови дому для сеньйорів та кращої співпраці у приєднуванні членства до Об'єднання. Згідно з вимогою і дорученням останнього З'їзду, відбулася зустріч делеґації Об'єднання у складі: д-р Роман Барановський Данило Слободян і д-р Олег Волянський з Головним Урядом УНС минулого року.

Цієї весни напередодні нашого З'їзду члени Управи у складі: д-р О. Волянський, Д. Слободян і д-р Р. Барановський мали ще раз зустріч з головним предсідником УНС д-ром І. Флисом і організаційним референтом С. Гавришем у справі побудови дому для сеньйорів.

Відтак коротко звітували заступник голови Е. Волошин, секретар д-р О. Волянський, скарбник О. Чорномаз і пресовий референт д-р Р. Барановський. Із звіту скарбника учасники довідалися, що стан каси такий: сальдо з попереднього року 1,801.02 дол.; прибутки—782.65 дол., витрати— 496.66 дол. Сальдо на 1984 рік—2,087.01 дол. Крім того, сальдо на побудову дому з червня 1983 року виносить 288.12 дол. Вплачено від того часу 131.97 дол. Разом сальдо на побудову дому на 1984 рік виносить 420.09 дол. О. Чорномаз апелювала до присутніх вплачувати дивіденди на побудову дому, а також вплачувати членські вкладки по два дол. від особи на рік, бо вплата при реєстрації не включає членських вкладок.

Із звітів окружних представників присутні довідалися про працю в терені. Богдан Дейчаківський брав участь у двох засіданнях Управи, М. Ольшанський повідомив, що привіз із собою з Чикаго 34 особи, яких присутні прийняли оплесками. В. Сенежак брав участь у кожних зборах його округи (відділів УНС) і завжди порушував справи Об'єднання Сеньйорів УНС.

Голова Контрольної комісії Володимир Різник заявив, що Контрольна комісія провірила касові книги і знайшла все в належному порядку. Він рівночасно заявив, що мало членів складає свої дивіденди на побудову дому для сеньйорів, бо Екзекутива УНС є радше зацікавлена, щоб ці гроші складати на Фонд наглої потреби.

Після звітів о. д-р Богдан Волошин, парох церкви Св. Тройці в Кергонксоні, виголосив доповідь про сучасний стан Української Католицької Церкви. Доповідач заявив на вступі, що є дуже мало статистичних даних про нашу Церкву і за інформаціями він мусів шукати в різних джерелах. За даними є тепер 151 священик в Канаді і 177 священиків в ЗСА. Нема даних про Українську Католицьку Церкву за залізною заслоною, зокрема в СССР. Однак, наша Церква там живе і діє у підпіллі.

Доповідач критикував батьків за те, що молодь в ЗСА і в Канаді відчужується від своєї церкви, що викликало гостру репліку одної учасниці, яка боронила працю старої еміґрації, пророблену серед дуже важких обставин.

У дискусії над звітами д-р Микола Ценко запропонував, щоб була „двоторовість" в праці сеньйорських клюбів, тобто, щоб крім клюбів при УНС існували ще й інші клюби сеньйорів. Інші дискутанти вказували на деякі недоліки і брак приміщень на Союзівці. Були запити, чому ще досі не започатковано будови дому для старших віком громадян, адже вже зменшилися відсотки від гіпотек, що раніше було перешкодою для будування.

На пропозицію голови Контрольної комісії В. Різника уділено абсолюторію уступаючій управі з признанням за пророблену працю.

Після вечері інж. М. Пежанський висвітлив прозірки картин наших передових мистців.

У вівторок, 12-го червня, рання сесія почалася доповіддю д-ра М. Ценка на тему: „Українська родина". Доповідач ствердив, що діди і бабуні можуть відіграти важливу ролю у вихованні своїх внуків в українському дусі. Він згадав про велику працю для збереження української родини, що її виконав і далі виконує своїми публікаціями Омелян Михайло Тишовницький. Не повинно бути самітних українських чоловіків. Доповідач, щоправда, дає перевагу українським подружжям, але вважає, що мішані подружжя треба приєднувати, а не відкидати.

У дискусії після доповіді взяли участь численні учасники, які між іншим вказували на на негативний вплив наркотиків в житті молоді і, як приклад, подано сина колишнього сенатора Роберта Кеннеді.

В. Дейчаківський обширно поінформував про життя наших поселенців на Фльориді, куди заохочував їхати, а Й. Лисогір коротко розповів історію українського поселення на Фльориді. Відносно побудови домів для сеньйорів на Союзівці він пропонував створити „местерплен" і подбати, щоб ці доми не попали до не-українців.

У продовженні ранішньої сесії відбулася, згідно з програмою, зустріч з головним предсідником УНС д-ром Іваном Флисом, який саме прибув у той час на Союзівку. У своєму слові д-р І. Флис повідомив, що фінансова ситуація УНС покращала, і вже цього року можна буде почати будову домів для сеньйорів УНСоюзу, якщо дійде до згоди із НТШ у справі ціни за землю під будову, і буде досить води.

Найперше плянується збудувати 10 помешкань („юнитс") і їх кількість може дійти до 50 будинків, якщо виявиться потреба і будуть зголошення. У зв'язку з цим були були запитання: чи можна буде придбати мешкання, якщо хтось вже має виплачену полісу, чи можна буде наймати мешкання, чи утримання будинків буде колективне чи індивідуальне та чи ціни будуть такі самі для тих, що мають 75 років що й для тих, що мають тільки 65 років?

На всі ці питання д-р І. Флис дав вичерпні відповіді. Пляновані будинки—це будуть кондомінімум, які можна буде набути сеньйорам УНС по зниженій ціні, з тим що після смерти будинок переходить у власність УНС. Сеньйори від 65 років віку та старші можуть набувати такі мешкання і навіть дістати позику від УНС. Ціни будинків будуть відповідно зменшені залежно від віку.

Після запитань дискутанти висловлювали свої зауваження відносно такого проєкту, вказавши на те, що ціллю нашого Об'єднання є побудова дому чи домів, що їх старші віком могли б наймати, не маючи фінансових засобів набути такий дім.

По полудні продовжувалася дискусія, а ввечері д-р Ярослав Моцюк висвітлив фільми: „Відкриття пам'ятника Шевченкові у Вашінґтоні" й „Українська писанка".

В середу, 13-го червня, відбулася прогулянка автобусами до Українського Гантеру в числі 92 осіб, а крім того, декілька осіб поїхали приватними автами. Учасники відмовили у гантерській церкві спільну молитву в намірені беатифікації Слуги Божого Митрополита Андрея Шептицького, відспівали пісню „Боже Великий", вписалися в книгу гостей та вислухали цікаву доповідь Володимира Фіцаловича про будову, стиль, різьби та ікони у цій прекрасній гуцульській церковці, яку відвідують не тільки українці, але й багато чужинців та подивляють її красу.

Відтак учасники перейшли до Ґражди, теж в гуцульському стилі, де інж. М. Бук доповідав про лікувальні властивості меду. Після цього гості мали перекуску, приготовану адміністрацією Союзівки та напитки від гантерських громадян. Після перекуски учасники прогулянки відвідали новий парафіяльний дім, мотель „Ксеня" і гуцульську резиденцію мистця Вижницького, де оглянули декілька його картин.

У четвер, 14-го червня, ранішу сесію започатковано вільними внесками. Висловлено побажання, щоб на наступний рік було більше обслуги на Союзівці, щоб могла впоратися із завданням, подбати про те, щоб не приміщувати старших людей, які мають труднощі ходити по сходах, аж на третьому поверсі, відбувати наш З'їзд радше у кінці червня, коли адміністрація Союзівки вже готова для відкриття сезону та щоб у кімнатах були на стінах хрести чи ікони. Проф. Р. Чучкевич висловив побажання, щоб кожний учасник, член Об'єднання, придбав принаймні одного члена до УНСоюзу і сам обіцяв приєднати десять членів.

Після цього відбулися вибори до керівних органів Об'єднання. На внесення голови Номінаційної комісії В. Сенежака, до нової управи увійшли: голова—д-р Олег Волянський, заступник голови—Євген Волошин, секретар—Стефанія Барановська, англомовний секретар—Данило Слободян, скарбник—Олена Чорномаз, пресовий референт—д-р Роман Барановський. До Контрольної комісії увійшли: Володимир Різник-голова, д-р Роман Борковський, Степан Микита і Мирон Бучак. Окружними представниками обрані: д-р Марія Кобринська, Ню Йорк; д-р С. Самбірський і Михайло Ольшанський, Іллиной; Володимир Сенежак і Семен Чорномаз, Ню Джерзі; Марія Бобечко і Евген Бури, Огайо; Володимир Корчинський і Лідія Ганас, Пенсильванія, Марія і Степан Зубалі, Мишиґен, Богдан Дейчаківський, Фльорида.

Ввечері відбувся бенкет з мистецькою програмою, у якій брали участь хор „Золотий Гомін", який під диригентурою д-ра О. Волянського проспівав пісні: „Накрила нічка" слова і музика Р. Купчинського, арр. Миколи Колесси, „Гей, Карпати, рідні гори" ар. Дмитра Котка, „Пташиний хор" і „За рідний край" Р. Купчинського, та відомі гумористи: інж. М. Кавка, інж. Лев Яцкевич, ред. Володимир Барагура і інж. Степан Куропась. Програмою вечора керував д-р Р. Барановський. Після бенкету відбулася коронація князя і княгині З'їзду, яку з питомою їй вервою провела Марія Бурбела. Князем обрано М. Бобечка, а княгинею стала пані Цибак з Чикаго. Після цього відбулася забава при звуках оркестри Б. Гірняка.

Останній день З'їзду, в п'ятницю, 15-го червня, присвячено було підсумкам з'їзду, висловлено додатково ряд побажань до нової Управи, а також учасників З'їзду, щоб у себе на місцях допомогли новій Управі виконати прийняті рішення з'їзду.

Після того секретар Резолюційної комісії д-р Р. Барановський прочитав запропоновані Резолюційною комісією резолюції, які були прийняті без змін.

На кінець д-р Роман Борковський подякував усім за співпрацю в час його головства і побажав успіхів новій Управі, а новообраний голова д-р О. Волянський ще раз подякував від себе і нової Управи за вибір і обіцяв, що Управа серйозно і реалістично приступить до виконування своїх обов'язків.

На цьому предсідник З'їзду М. Ольшанський о 12-ій год. закрив 10-ий З'їзд Об'єднання Сеньйорів при УНС і побажав усім щасливої дороги.

ЗВІТ

голови Об'єднання Сеньйорів УНСоюзу д-ра Романа Борковського про діяльність Управи від 3-го червня 1983 до 10-го червня 1984 року

Дев'ятий З'їзд Об'єднання Сеньйорів УНСоюзу, що відбувся в днях від 29-го травня до 3-го червня 1983 року вибрав Управу в такому складі: голова—Роман Борковський; заступник голови Євген Волошин; секретар україномовний—Олег Волянський, секретар англомовний—Данило Слободян, касир—Олена Чорномаз; пресовий референт—Роман Барановський. Вибрано також представників Управи для таких округ: Пенсильванія—Володимир Корчинський; Ню Йорк—Марія Кобринська; Фльорида—Богдан Дейчаківський; Чикаго-Михайло Ольшанський, Нюарк—Володимир Сенежак.

В такому складі Управа працювала протягом цілої каденції. В тому часі вона відбула чотири засідання, на яких обговорювано і полагоджувано усі актуальні справи, які стояли перед Об'єднанням. Крім того, Управа відбула зустріч з членами Екзекутивного Комітету УНС 15-го грудня 1983 року На цій зустрічі порушено справу побудови кондомініяльних домів в Кергонксоні і справу співпраці між Управою Об'єднання і Екзекутивним Комітетом УНС, зокрема відносно поширення членства Об'єднання і творення клюбів в осередках українського поселення. Ми просили, щоб при нагоді Окружних Зборів Відділів УНС, порушувано справи сеньйорів й особливо творення місцевих клюбів при відділах УНСоюзу. На вимогу головного організаційного референта Степана Гавриша я опрацював для нього письмову інформацію про наше Об'єднання і його завдання. Цю інформацію він зобов'язався використовувати при переводжуванні окружних зборів відділів УНСоюзу.

Під час зустрічі головний предсідник УНСоюзу д-р І. Флис поінформував Управу про переговори між Екзекутивним Комітетом УНСоюзу і головою Наукового Товариства ім. Шевченка д-ром Ярославом Падохом, у справі купівлі реальности НТШ, що прилягає до Союзівки, яка потрібна для сповнення правних передумов для побудови кондомініяльних домів. Президент УНС запевнив нас, що як тільки контракт з НТШ буде підписаний, УНСоюз приступить до побудови кондомініяльних проєктів, які вже є у пляні. Про це д-р Іван Флис повідомив наш З'їзд 12-го червня.

Для затіснення зв'язку між Управою Об'єднання та керівними органами УНСоюзу ми висилали наші делеґації на різні наради Головного Уряду УНСоюзу. Ті делеґації також представляли учасникам засідань проблеми Об'єднання та інформували про наші завдання та потреби. В 1983 році на річне засідання Уряду УНС, яке відбулося після нашого З'їзду, ми вислали делеґацію в складі: д-р Роман Барановський, д-р Олег Волянський і Михайло Ольшанський. В той самий час відбувся З'їзд голів Окружних Комітетів УНС, і учасники також одержали відповідні інформації про Об'єднання Сеньйорів і його цілі.

На цьогорічне засідання Уряду УНС, яке відбулося напередодні нашого З'їзду, ми також вислали делеґацію в складі трьох членів нашої Управи, а саме: д-ра Р. Барановського, д-ра О. Волянського і Данила Слободяна. Про це буде окрема інформація голови делеґації Слід зазначити, що не дивлячись на наші заходи, наші представники в терені мали непереможні труднощі у справі творення місцевих клюбів Об'єднання. Наші члени в осередках і взагалі сеньйори при УНС не виявляли належного зацікавлення цією справою. Також наша акція висилки дивідендових чеків на Фонд побудови Дому сеньйорів не викликала належного поперття з боку сеньйорів і загалу членів УНСоюзу. Управа мала добре наладнанні зв'язки з редакцією „Свободи", в якій появився короткий комунікат про IX-ий З'їзд, інформація про Зустріч між членами Екзекутивного Комітету УНСоюзу і Управою Об'єднання, поміщення „Сторінки Сеньйорів", повідомлення про X-ий З'їзд, а також тричі була поміщена програма X-го З'їзду. Інформація про наш З'їзд була поміщена на сторінках „Українського Тижневика". На жаль, ми могли випустити тільки одне число „Сторінки Сеньйорів".

Як досі найважливішою подією та центром зацікавлення наших членів були наші річні з'їзди на Союзівці. Справою підготовки до з'їзду ми займалися на останніх двох засіданнях Управи. Ме приготовили на З'їзд цікаву і багатогранну програму і сподіваємося, що учасники будуть нею задоволені.

На жаль, як і попередніми роками, виникли деякі труднощі одержання приміщення для деяких сеньйорів. Ту справу ми обговорювали на засіданнях під час зустрічі з членами Головного Екзекутивного Комітету і з Управою Союзівки. Але, як виходить з вияснень нового управителя Івана Рабкевича, коли є більше охочих замешкати на Союзівці в часі з'їзду ніж є фактично місць, то деякі сеньйори мусять бути наражені на неприємність відмови.. Думаю, що єдиною розв'язкою і радою (побіч, очевидно, поширення Союзівки) буде те, щоб у майбутньому лист з відмовою супроводився інформацією, де можна знайти приміщення поза Союзівкою та договоритися з власниками таких приміщень про знижкову ціну для учасників З'їзду.

Цьогорічний З'їзд є свого рода ювілейним, бо Десятим з'їздом. Ним ми починаємо нове десятиліття, яке сподіваюсь, буде більш успішним у реалізації завдань і плянів Об'єднання.

ПРИГАДКА

Управа Об'єднання Сеньйорів УНСоюзу пригадує своїм членам, що дивідендові чеки й інші пожертви на Дім Сеньйорів можна пересилати на адресу Українського Народного Союзу з зазначенням „Seniors Building Fund" на адресу: UNA, 30 Montgomery St., Jersey City, N. J., 07302.

Натомість членські вкладки до Об'єднання Сеньйорів просимо висилати на адресу фінанасової референтки: Mrs. Helena Chornomaz,. 1213 Rony Rd., Union, N. J., 07083.

СТОРІНКУ СЕНЬЙОРІВ УНС

Зредаґував д-р Роман Барановський

Адреса: 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

У праці для Бога, Церкви і народу

(З приводу ювілейних святкувань 75-ліття хору в Нюарку)

Сімдесят п'ять літ інтенсивної та безперервної праці на полі музичної культури—це, безперечно, довгий пройдений шлях.

Скільки то нових облич та гарних голосів можна було бачити та чути впродовж цього довгого часу. Скільки душевного вдоволення із успішної праці, а водночас скільки турбот і невдач. Бож шляхи не завжди устелені рожами. На шляху кожної праці виростає і тернина, і колючі будяки.

Хор української католицької церкви св. І. Хрестителя в Нюарку, Н. Дж., спочатку, як співоче Товариство „Боян" 75-ть років тому, який вирішив плекати музично-співочу культуру на прибраній вільній землі Вашінґтона, та своїми співами звеличували Триєдиного Бога і підносити наш рідний обряд та його красу, по сьогодні вив'язався успішно зі свого завдання, і треба вірити, що й на майбутнє залишиться гідним репрезентантом покладеного на нього обов'язку та надій.

Хори пра наших церквах-це їх окраса, тому кожна українська громада, що в ній існує хор, повинна гордитися ним та морально і матеріяльно, коли заходить потреба, допомагати йому.

В сьогоднішніх часах роля хору особливо важлива, а це тому, що співи на наших землях замовкли у наслідок формальної ліквідації нашої Церкви. Де тільки існує змога і пригожий ґрунт, слід плекати рідну пісню.

Обов'язково слід притягати до співу молодь. Через спів піднести голосову культуру цілої нації, щоб речення „співучий український народ" не залишилося тільки гарним висловом, а було проявом нашої співучої вдачі.

В середньовіччі римська школа була розсадником гарного, вишколеного співу молодечих голосів. В межах загального музичного виховання вчили молодь і співу. Сьогодні молодь вчиться гри на фортепіяно, скрипці та інших інструментах, але на спів не звертається найменшої уваги.

Зберігаймо нашу релігійну традицію, що оспівана нашими колядками та щедрівками. Де існують хори, приводімо туди наших дітей, хай вони разом із нами радіють, прославляючи свого Бога Творця, а коли зрозуміють та полюблять спів, самі захочуть включатися у працю хорів. Вже сьогодні з певністю можемо сказати, що в найближчій майбутності наша Церква стане єдиним для нас усіх прибіжищем і провідною зорею, якщо вже тепер навчимося правильно розуміти її призначену ролю.

Добра музика та спів, правильно інтерпретовані, ушляхетнюють нашу душу і серце. Незугарні співи відпихають людей від церкви. Народ залюбки слухає у церкві спів й сам бере в ньому участь, одначе, не дивлячись на заохочення і прохання, не бере участи у т. зв. тихій, або читаній Службі, бо це не питоме його смакові і нашому обрядові.

Усім, кому дорога справа нашої Церкви, хай не жаліє ні часу, ні труду і стає членом хору та включається в цю високоідейну та шляхетну працю, маючи на серці добро власної Церкви та добро громадської спільноти. Кожний прояв нашої хай буде показником і документом у майбутньому для грядучих поколінь, щоби вони знали та орієнтувалися, як проходила праця їхніх батьків для збереження нашої релігійної та народної музичної культури.

Український народ зокрема обдарований ласкою та талантом співучости. Учений німецький музиколог Вебер так говорить про музику: „Народ, що має музику і гідно плекає її, ніколи не загине. В такого руках ключ, що потрапить відчинити і найтяжчі в'язничні брами".

Дорожімо нашою прегарною музикою-співом, любімо її. Співаймо щирим серцем та чистими устами похвальні пісні Триєдиному Богові, на радість нам та вдоволення дітей наших і нашої дорогої молоді, майбутности нашого народу.

Повторяймо завжди і всюди за псальмопівцем Давидом його слова: „Співайте Богу нашому, співайте, співайте цареві нашому, співайте".

Отець М. Кучмяк, ЧНІ

Д-р Т. Семанюк — новий професіоналіст

Д-р Тарас Семанюк

Д-р Тарас, син Василя та бл.п. Соні Семанюків з Рочестеру, Н.Й., народився в 1952 році. Початкову освіту здобув в українській парафіяльній шкоі св. Йосафата, в Школі Українознавства ім. Тараса Шевченка та Аквайніс інституті. В 1973 році з університету в Бостоні отримав з відзначенням ступінь бакалавра з психології, а в 1976 році ступінь маґістра з Антіох університету.

Переїхавши до Каліфорнії працював у шпиталях. В 1980 році зробив важливу зміну в професії, коли поступив у Лосанджелівський коледж хіропрактики, закінчивши студії з відзначенням у 1983 році. Зокрема недавно закінчив акупанктуру у клініці акупанктури при Самра університеті. В часі студій Тарас був членом Пласту, активним спортовцем, а маючи замилування до музики,протягом восьми років навчався гри на скрипці у св.п. проф. Е. Цегельського. Навчився він грати також на гітарі і використовував свої таланти з групою інших любителів музики не тільки для розваги хворих по шпиталях, але також для їхньої терапії.

Д-р Т. Семанюк мешкає в Брентвуді, Каліф., з дружиною, яка є фізіотерапевтом. Практику відчинив при Барака медичному центрі, де спеціялізується в кінезіології та алергіях.

Я.К.

Усі на З'їзд рогатинців!

Не зважаючи на різні труднощі в справі видання збірника „Рогатинщина", вдалося перебороти їх та з великим трудом зібрати матеріяли, які вже упорядковано та підготовлено до видання у збірнику. Підсумовуючи ці наші у певних ділянках успіхи, ми вирімо, що рано чи пізно нам пощастить у видавничій ділянці, де зможемо науковою працею увіковічнити нашу рідну Рогатинщину та осяги своїх предків і їх нащадків в ділянках національно-релігійній, мистецько-творчій та ідейно визвольній, як вклад рогатинців до загальної української скарбниці.

Ціллю реґіональних праць і видань є, в першу чергу, дати правдивий образ з життя і подій в нашому краю в останніх десятиліттях, те, що ми пережили, а особливо те, чого не подається або подається в перекрученій формі в офіційних підсовєтських виданнях.

Ми повинні собі усвідомити, що за нашою діяльністю на поселеннях добре слідкують наші брати і сестри на рідних землях, але знає добре про нашу діяльність і наш спільний ворог—окупант.

Дорогі земляки, життя наше минає і не повернеться. Чи не час нам сумлінно застановитись над нашою дійсністю? Тому усі—на другий З'їзд рогатинців, який відбудеться в суботу і неділю, 13-го і 14-го жовтня 1984 року, на Оселі Братського Союзу в Ґлен Спей, Н. Й.

Роман Крупка

ІНШИЙ ГОЛОВА

Автор статті п. н. „Тридцять три роки тому" („Свобода" з 11-го вересня ц.р.) Микола Кузик написав, що „Першим головою хору був д-р Богдан Карпевич". В ім'я правди: „основоположником (головою Ініціятивного комітету) чоловічого хору „Думка" в Ню Йорку, його організатором і першим діючим головою був сл. п. інж. Володимир Є. Богачевський.

Ю. Богачевський

Чому українці...

(Продовження зі стор. 2-ої)

ґрес завдяки його особистому втручанню. І знову ж завдяки його проукраїнській поставі було видано специфічні апелі для українських людських прав і для в'язнів сумління, плюс численні проголошування, що стосувалися Тижня Поневолених Націй і святкувань Дня Української Незалежности.

Сенатор Персі очолює як предсідник голодові переслухання. В книгах виконаних діл сенатора Персі, тобто в його рекордах із предсідництва в сенатській Комісії закордонних зв'язків, занотовано, що він зарядив переслухання законодавства ч. 2456, українського голодового закону. В серпні, 1-го, він перевів переслухання в справі цього закону, щоб встановити Конґресом оплачувану комісію для вивчення створеного совєтами голоду в Україні. Тут було прослухано свідчення в користь того законодавства від сенатора демократа з Ню Джерзі Билла Бредлі, Мирона Куропася, Ігоря Ольшанівського та репрезентанта Державного департаменту. Відповідаючи людям, які просили про допомогу в цій справі від сенатора для ухвалення цього законодавства, Ч. Персі між іншим сказав: „Я стою за тим, щоб така комісія для докладного і офіційного занотування повного розмаху української голодової трагедії була встановлена, як забороло проти чогось подібно жахливого, щоб таке знову не сталося. Моїм бажанням і наміром є тепер випрацювати деталі цього законодавства, щоб воно здобуло підтримку більшости і було ухвалене Конгресом ще цього року".

Виборці з Іллиной повинні усвідомити собі, що перевибір сенатора Персі — це не тільки справа самого Іллинойського стейту, але це справа всеамериканська з огляду на його унікальну позицію, як голови Сенатської комісії закордонних відносин, в якій вирішується велика кількість українських справ. Ці справи мають пряме відношення до українських аспірацій і до розвитку ставлення американців до Совєтського Союзу. Ставлення і акції наших провідників в Уряді дуже важливі, бо вони впливають безпосередньо на безпеку З'єднаних Стейтів Америки, на охорону наших дорогоцінних свобід і — в дальшому приціли — на збереження і українського народу. Трагічна історія України дає добру лекцію історичної вартости, яку можна застосувати і до теперішніх тривожних обставин. Щоб знайти форум для таких свідчень, на це потрібно не тільки прихильного наставлення до нас в урядових колах, але й провідника, який має силу й позицію перевести ці акції в життя через ухвалення відповідного законодавства.

Тому що тільки виборці з Іллиной можуть подати свої голоси в цій критично-важливій сенаторській виборчій кампанії, вся країна звертається до них і закликає їх — зважити всі пророблені цінні діла цього сенатора і продумати весь поступ, що вже зроблений, завдяки якраз йому. Треба додати, що вони, ці виборці, голосуватимуть не тільки за місцеві справи і льокальні інтереси в стейті Іллиной, але також за найжиттєвіші інтереси всіх американських українців у всій Америці.

(переклад з англійської мови — Л. В.).

Наша совість...

(Продовження зі стор. 2)

ким урядом і його тутешньою амбасадою, був результатом не лише пієтизму до Шевченка але також нашої єдности й громадської співпраці. Без цього наші змагання не здобули б були допомоги чотирьох колишніх президентів цього краю й сотні (так, сотні!) сенаторів і конґресменів. Пригадаймо собі цей великий і успішний вияв громадської співпраці і нехай буде він нашим дороговказом на сьогодні й перестрогою на майбутнє.

* * *

Українські громадяни, учасники цього надійного збору!

Дозвольте висловити переконання, що незалежно від того чи і наскільки ця наша об'єднана національна проща до пам'ятника Кобзаря причиниться до здійснення його наказу громадської єдности, якої так дуже потрібно в нашу тривожну добу, то вона ця проща, вже встановила і закріпила дуже важливу засаду, а саме, що навіть у часі непорозумінь і роз'єднання внутрі нашої громади, наші зовнішні акції й наша зовнішня репрезентація мусять бути об'єднані, зокрема на форумі цієї світової столиці. За ніяких обставин ми не можемо дозволити собі на партизанку у Вашінґтоні. Наш сьогоднішній об'єднаний виступ утворив важливий прецеденс, що його нам не вільно загубити на крутих завулках нашої внутрішньої політики. Зобов'яжімся до цього ми, присутні ось тут й зобов'яжім тих, що їх тут немає. Коли погодимося на це, то наш труд і чималий кошт сьогоднішнього здвигу, не піде намарно, як і наші гарячі надії на недалеке поєднання громади.

І ще дозвольте піддати вашій увазі та одобренню такі пропозиції:

Перша — проголосім, щоб день 27-го червня, тобто день, коли відкрито цей пам'ятник, став українським Днем у цій столиці, що рівнозначне з Шевченковим Днем, а разом з цим і щорічні прощі до цього пам'ятника. Пригадаймо собі, що після відкриття його комішенери Дистрикту Колюмбії винесли таку ухвалу, яку ми легкодушно занедбали використати.

Друга — відновім Комітет Пам'ятника Шевченкові, який правно існує досі, але не проявляв діяльности. Нехай він опікується пам'ятником і влаштовує щорічні прощі до нього.

Трета — скріпім наші заходи, щоб ще цьогорічні роковини Шевченка і його пам'ятника довести до видання поштової марки Шевченка. Є нові познаки, що цим разом здобудемо успіх. У недавньому листі до НТШ асистент ґенерального постмастра повідомив, що цю справу поставлено знову на порядок дня з уваги на це, що вона оставала живою ціле останнє двадцятиліття. Пишім, масово пишім, домагання про марку й то негайно. І будьмо певні, що ці ухвали запише наш здвиг, як один з кращих в історії активности нашої американської громади.

НАМАГАННЯ І РЕСПУБЛІКАНЦІВ і демократів зареєструвати якнайбільше нових виборців тепер збільшуються в приспішеному темпі. Демократи не можуть виграти виборів, якщо до виборчих урн не прийде понад 100 мільйонів голосуючих, тобто, цього року мусить прийти голосувати на 15 мільйонів більше американців, ніж було це чотири роки тому, коли голосувало 86.5 мільйона американських громадян.

Дописи з життя громад, установ, організацій, інституцій чи осіб, включно з посмертними згадками-некрологами, мають бути не довші за три сторінки машинопису, писані через два інтервали на друкарській машинці і лише на одному боці листка паперу. Якщо допис писаний рукою, слід також дотримуватися великих відступів поміж рядками і писати розбірливо (дехто розуміє цю вимогу як писання великими літерами, насправді літери мають бути малі, але великі проміжки поміж рядками, щоб було де поправити речення, якщо зайде потреба). Дописи слід надсилати до редакції до десяти днів після описаної події. Редакція застерігає за собою право скорочувати дописи і правити мову. Просимо дописувачів подавати повні імена і прізвища у своїх матеріялах, не скорочуючи їх. У випадку англійських назв чи прізвищ слід подати їх і по-англійському і по-українському. — Редакція.

В ТРЕТЮ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ

бл. п. МИХАЙЛА ЯРЕМКА

будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ і ПАНАХИДИ

в соборі св. Йосафата, Парма, Огайо неділя, 14-го жовтня ц. р. о год. 12-ій пол.

в церквах св. Івана Хрестителя, Нюарк, Н. Дж. і Успення Пресвятої Богородиці в Люрді — понеділок, 15-го жовтня ц. р. о год. 7:15 рано

в церкві св. Андрея, Парма, Огайо неділя, 21-го жовтня ц. р. о год. 10-ій рано.

дружина — ІВАННА з Родиною

Об'єднання Мистців Української Сцени (ОМУС)

У СВІТЛУ ПАМ'ЯТЬ

визначної артистки українських театрів

бл. п.

Марії Степової-Карпяк

яка відійшла у Вічність 5-го липня 1984 р., цією дорогою складаємо

ЩИРУ ПОДЯКУ

Глибоко зворушені виявом любови і пошани до Покійної, за численну участь в похоронних відправах, щиросердечно дякуємо Друзям Акторам, Приятелям і Знайомим Покійної.

В першу чергу щире спасибі Всечеснішому о. прот. Франкові Істочину, настоятелеві катедри св. Володимира у Філядельфії, за духовну опіку, відслуження похоронних відправ — Парастасу, Заупокійну Службу Божу та змістовні і зворушливі прощальні слова і похорону.

Ми невимовно вдячні д-рові В. Салякові і д-рові Я. Яримовичеві за сумлінну і дбайливу опіку на протязі її важкої недуги.

Щира подяка радіопрограмі ім. Володимира Блавацького під кер. Евдокії Дичко Блавацької, за теплу приятельську згадку, а зокрема ВШ. п. проф. Л. Шанковському за чудовий коментар, виголошений Володимиром Шашаровським в цій же радіопрограмі.

Ми дуже вдячні радіопрограмі „Українська Радіогодина" під кер. д-ра Богдана Сілецького, за оголошення про відхід Покійної.

Щира подяка голові ОМУС-у Евгенові Левицькому, за прощальні слова від Товаришів Акторів на Парастасі, та промовцям на тризні: Володимирові Шашаровському, Емілії Ґранат і Евдокії Дичко Блавацькій.

Наша подяка Сестрицтву при церкві св. Андрія в Бавнд Бруку, Н. Дж., за приготовлення поминального обіду.

Щира подяка похоронному заведенню М. Насевича, за взірцеве переведення похоронів та щирі слова поради.

Висловлюємо нашу сердечну подяку всім Тим, які зложили на „Нев'янучий вінок" — пожертви на добродійні цілі:

На НТШ: — по 50.00 дол. д-р Іван Павлічка.
По 25.00 дол. — Микола Кульчицький, Ольга Лукасевич,
По 20.00 дол. — Родина Т. Брикович, Ольга і Іван Головки, Неоніла Кліш, д-р Володимир Пушкар, Евгенія і Олександер Зелінські, Іван Стерпак.
По 10.00 дол. — Олександер Луцький, Евгенія і Володимир Костюки, Маргарета Борзаківська, Емілія Ґранат, Неоніля Гордієнко, Анна Попчук, Василина Антипенко.
По 5.00 дол. Христина Озарків, Михайло Єлько.

На Український Музей в Ню Йорку:
По 25.00 дол. — Юлія і Володимир Шашаровські, Микола Кульчицький.
По 20.00 дол. — Віра і Євген Левицькі, Володимир і Микола Кавки, 43-ий Відділ СУА, Людмила і Зенон Чайківські, Наталія Даниленко, Марія і Михайло Романець, Тамара Гординська Евдокія Блавацька.
По 15.00 дол. — Ангела Банах.
По 10.00 дол. — Марія і Олег Лисяки, Евгенія і Володимир Костюки, Зенон Кознарський.

На „Допомоговий Фонд Актора" ОМУС:
По 50.00 дол. — Віра і Евген Левицькі, Юрій Левицький.
По 25.00 дол. — Валя і Степан Магмети, Марія і Микола Кавки, Ольга і Іван Федчишин, Єлисавета і Володимир Чепілі, Юлія і Володимир Шашаровські.
По 25.00 дол. — Марія і Юліян Сухарі, Федір Луцишин, Людмила і Василь Сердюки, І. і Мартин Новаківські, Володимир Варварів, Олена Бенцаль-Карпяк.
По 10.00 дол. Іванна Кононів.

Нехай Всевишній Господь винагородить і обдарить всіх Вас своїми Ласками!

АКТОРСЬКА РОДИНА

УКРАЇНСЬКА СВІТЛИЧКА ДОПОМАГАЄ БАТЬКАМ ВИХОВУВАТИ ДИТИНУ.

В ДНЯХ 5-6 і 7-го ЖОВТНЯ 1984 р. ВІДБУДЕТЬСЯ

ЮВІЛЕЙНА ВИСТАВКА ОЛІЙНИХ КАРТИН АНАТОЛІЯ КОЛОМИЙЦЯ

(30 років мистецької творчости)

в приміщенні ДОМУ СЕНЬЙОРІВ 2355 Вест Чикаґо Авеню. Відкриття виставки і вступне слово скаже БОГДАН РУБЧАК в 7-ій годині вечора 5-го ЖОВТНЯ

Виставка відкрита в суботу і неділю від 10-ої рано до 10-ої вечора.

ГОЛОВНА УПРАВА та УПРАВА ВІДДІЛУ НЮ ЙОРК ТОВАРИСТВА УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ АМЕРИКИ

запрошує своїх Членів і Гостей на

ЗУСТРІЧ УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ КАНАДИ та АМЕРИКИ

відбудеться в днях 13 і 14 жовтня на „Союзівці" в Кергонксоні, яку організує Головна Управа ТУІА разом із Відділом Ню Йорк з такою програмою:

СУБОТА, 13-го ЖОВТНЯ:

1. година 1-3-я по пол. — Традиційний Вокатон,
2. година 3-5:30 — Наукова конференція присвячена святкуванню 1000-ліття Хрищення Руси-України,
3. година 5:30 - 6:00 — перерва
4. година 6-7 по пол. — Коктейл,
5. година 7-ма — Бенкет.

НЕДІЛЯ, 14-го ЖОВТНЯ:

1. година 10-рано — Пленарне засідання ТУІА та федерації.
   а/ Звіт представника до СКВУ — кол. Ярослава Соколика,
   б/ Координація видань Федерації,
   в/ Звіти голов відділів ТУІА,
   г/ Загально-громадські справи.

ВСІ УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ДО УКРАЇНСЬКИХ ШКІЛ!

УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ МОДЕРНОГО МИСТЕЦТВА та 84-ий ВІДДІЛ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

щиро запрошують Вас на

ВЕЧІР ПОЕЗІЇ БОГДАНА АНТОНИЧА

Слово про поета — д-р БОГДАН РУБЧАК проф. Іллинойського Університету

Рецитатор — МИКОЛА ФРАНЦУЖЕНКО з Вашінґтону, Д. К.
П'ЯТНИЦЯ, 5-го ЖОВТНЯ 1984 р. Година 8:00 вечора

Приміщення Інституту — 2320 Вест Чікаґо Евню, Чікаґо, Ілл.

УКРАЇНСЬКЕ АКАДЕМІЧНЕ КОЗАЦТВО „ЗАПОРОЖЕ"

З глибоким жалем ділимося сумною вісткою із нашим членством, членами Братнього УАК „Чорноморе" та із всім українським громадянством, що дня 15-го ц.м. відійшов у Вічність у Дітройті

ч. Батько

ЕВГЕН фон ДРАҐІНДА

Покійник народився 16-го квітня 1900 р. в Заставні, на Буковині, та як старшина Українських Січових Стрільців в Гуцульському Курені перейшов всю епопею наших Визвольних Змагань. Повернувши на Буковину, застав нових окупантів — румунів. Виїхав до ЗСА, поселився в Дітройті, де й оженився.

ПОХОРОН — відбувся 19-го ц. м., а Тлінні Останки спочивають на цвинтарі Мавнт Олівер.

Глибоким горем прибитій Родині найщиріші співчуття висловлює

СТАРШИНА

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

Відзначили 15-річчя Спортової Школи УСВТ „Ч. Січ"

„Дорогі батьки, гості й учасники ювілейного закінчення Спортової Школи! Маємо велику шану і честь привітати усіх вас на цьому нашому скромному святі, яким є 15-те з черги закриття нашої Спортової Школи.

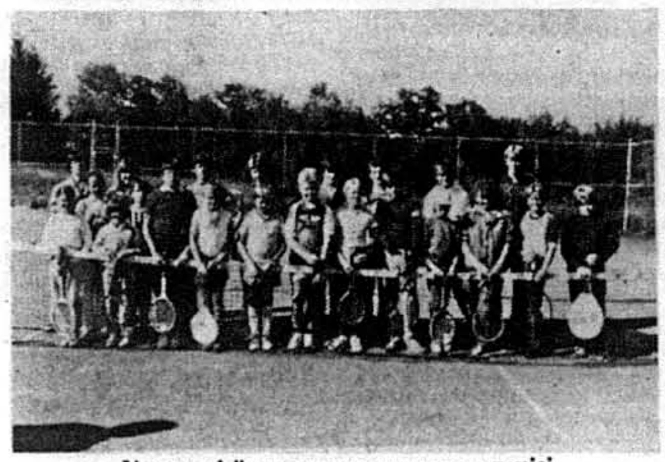
Напочатку хочу подати до вашого відома, що в цьогорічному Ювілейному вишколі взяло участь усіх разом 75 юначок й юнаків з різних стейтів ЗСА, з якими під пильним оком керівників і вишкільного директора і головного інструктора копаного м'яча, любленого усіми Ігоря Чупенка,працювало 11-ть фахівців—учителів, інструкторів й опікунів. Нашу вишкільну програму ми вповні й успішно виконали. Цьогорічні учасниці(-ки), як велить наша щоденна присяга: „Солідно училися і чесно змагалися" й Управа Спортової Школи сподівається, що вони продовжуватимуть цю працю після повернення додому, щоб таким чином виправдати й другу частину присяги „Спортової Школи, яка звучить ,....для добра і слави українського спорту у вільному світі..."

В спорті й науці ви, дорогі учасники -(ці), повинні доказувати в американському довкіллі, що як українці ви нічим не поступаєтеся іншим культурним націям. А спортом ви можете осягнути для себе особисто й для добра Америки і України дуже багато. Спортова Школа вас цього учила і цим зобов'язує вас такими бути завжди.

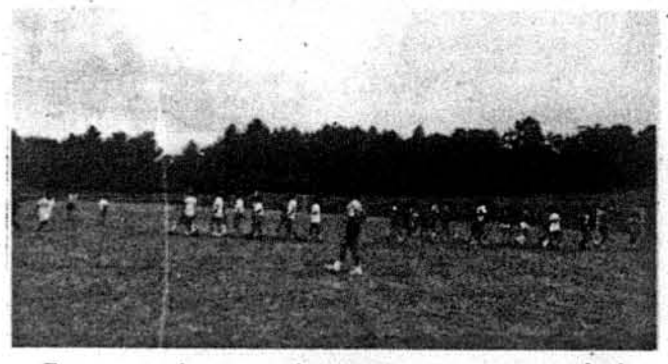
Управа Спортової Школи „Ч. Січ" щиро вдячна батькам, які довірили нам вже 15-ий раз своїх дітей, з якими ми могли працювати, Управі „Верховини" за дружню співпрацю, виконавчому Комітетові УБСоюза за уфундування трофеїв для учасників. Тільки при спільній, дружній і щирій співпраці ми зможемо осягнути нашу спільну мету, а саме: вдержання нашої молоді при українській громаді. Без нашої молоді не буде для української громади майбутнього. Тому для втримання нашого спортово-виховного процесу з українською молоддю, оправдані усі наші труди й фінансові витрати..."

Промовляє голова УСВТ „Ч. Січі" М. Стебельський під час бенкету з приводу закінчення15-ої Спортової Школи.

Учасниці й учасники вишколу в тенісі.

Групи юнаків учасників вишколу в копаному м'ячі.

Група учасниць й учасників при вишколі відбиванкової гри.

Після вступного слова керівника Спортової Школи в 3-ох тижнях О. Твардовського почалася програма ювілейного свята, в якому в цьому пам'ятному дні, 25-го серпня 1984 року, взяло участь понад 100 осіб, учасників, батьків і гостей.

З короткими змістовними словами про вагу і значення Спортової Школи „Ч. Січі" виступили: голова УС ВТ „Ч. Січ" М. Стебельський (він теж керівник С. Ш. двох тижнів), директор вишколу Ігор Чупенко, Н. Мамчак, один із опікунів,та фінансовий секретар УБСоюзу Едвард Попіль.

Потім виступили самодіяльні гуртки учасниць й учасників (багато з них створені тут в Спортовій Школі), які деклямували та проспівали кілька пісень.

В дальшому ході святкової програми відбулися ювілейні відзначення найвизначніших діячів і прихильників Спортової Школи. Започаткував їх присутній голова Контрольної комісії „Ч. Січі" мгр І. Хамуляк коротким словом та врученням пропам'ятних плякет довголітнім керівникам Спортової Школи—М. Стебельському і О. Твардовському. Чергові відзначення вручив голова Т-ва М. Стебельський таким заслуженим особам: І. Чупенкові, Є. Чижовичеві, М. Бокало, В. Василакові, М. Богданові, З. Комоницькому; перешкодженому голові УБСоюзу І. Олексинові відзначення вручать при іншій нагоді.

Перед офіційним закінченням програми відбулося вручення трофеїв,уфундованих УБСоюзом для тих юначок й юнаків, що вибились поміж найкращі в ділянках спорту, в чистоті і поведінці.

В копаному м'ячі ювілейні нагороди здобули в різних вікових групах такі учасники й учасниці: Т. Демчук, Д. Хамуляк, Т. Бортник, О. Василак, Х. Мамчак, Т. Науменко, М. Біназеський, Х. Шалай, Віра Сивенька, Таїса Бокало, В. Літкевич, Я. Твардовський, Г. Сегіїв, Рената Данчевська, П. Адамс. А. Зварун, Дж. Жолудко, Т. Мельник, С. Соколов, Т. Францис, Ніка Мамчак, А. Лишик, В. Тимчина, А. Бреннич, З. Курилець, А. Бобровський, М, Рікійо. В тенісі в кількох вікових групах: В. Сивенька, М. Волощук, А. Кіпа, О. Василак, Х. Шалай, А. Янюк, Р. Провост, Н.Басняк, Н.Мамчак, П Біназеський, Д.Хамуляк, Д. Рускевич, Т.Новаківський, Л. Новаківська, Дж. Жолудко, Р. Данчевська, П. Адамс, М. Турчак, Р. Кузьмак, Ш. Рикабі.

В плаванні: Дж. Жолудко, Т. Бокало, Р. Данчевська, Р. Провост, М, Турчан, С. Соколов, А. Зварун, Х. Шалай, Т. Демчук, Т. Бортник, С. Машера.

У відбиванці: Р. Провост, Т. Бортник, Т. Мельник, Т. Францис, Л.Мельник, Р.Данчевська, Т.Бокало, С.Басняк, В. Літкевич, зі. змельник, С. Машера, Л. Михайлюк, Т. Тимчина, С. Машера, Л. Блонарович.

Спортсменшип: Петро Адамс, Михайло Біназеський, Таїса Бокало і Рената Данчевська.

Взірцеві таборовики: Дженюері Жолудко, Реня Провост, Александер Зварун і Тарас Бортник.

Переможці траси „Бігу по Україні", що включає різні перешкоди (колоди, вода, вежі, скічні) з назвами Прикарпаття, Закарпаття, Прут, Полонина, Говерля й інші): Дж. Жолудко, Т. Бокало, Р. Данчевська, Л. Новаківська, Х. Мамчак, В. Літкевич, Х. Шалай, Т. Бортник.

На протязі цьогорічної Ювілейної Спортової Школи „Ч. Січі", крім вишколу, учасники оглянули десятки спортових і розвагових фільмів, в тому числі „За стерном долі"; влаштували чотири ватри з розваговими програмами; взяли участь у чотирьох забавах з танцями; відбули зустрічі з американським спортовим табором „Льоканда", з яким змагалися три наші дружини. Відбулася теж цікава гутірка із новоприбулим українським юнаком, шлях якого простелився з України через Афганістан із совєтською окупаційною армією і, нарешті, до ЗСА.

Ювілейну програму 15-го закриття Спортової Школи учасники закінчили щоденною присягою і відспіванням молитви „Боже Великий".

Зі сльозами в очах прощалися учасники з Управою і інструкторами та між собою, обіцяли прибути в наступному році із своїми друзями й подругами, бо, як заявив один із учасників різних таборів Християн Шалай з околиць Дітройту: „Я полюбив Спортову Школу „Ч. Січі", тому що міг багато навчитися та вдосконалити свої знання у кількох ділянках спорту". „Я відчуваю, що Спортова Школа „Ч. Січі" успішна, перебуваєш в ній і вчишся у кожній хвилині" - написала у своїх заввагах учасниця з Конектикат Реня Провост. Таких і подібних коментарів про нашу Спортову Школу залишили майже всі цьогорічні учасники й учасниці.

ВІДІЙШЛИ ● ВІД НАС ●

НАТАЛІЯ БУЧИНСЬКА, член УНС Відд. 171-го ім. Лесі Українки в Джерзі Сиҭі, Н.Дж., померла 7-го вересня 1984 року на 54-му році життя. Нар. 1929 року в Березові, Україна. Членом УНС стала 1978 року. Залишила в смутку мужа Бориса, дітей Ярослава, Петра і Павла; сестру Мирославу Черни з родиною, брата Богдана Головода і ближчу і дальшу родину. Похорон відбувся 10-го вересня 1984 року на цвинтарі Кальварія в Ст. Пірерсбург, Фля.

Вічна Їй Пам'ять!
С. Расн, секр.

ІВАННА ПІЧІК, член УНС Відд. 88-го Т-ва Союзівка в Кергонксоні, Н.Й., померла 9-го липня 1984 року на 51-му році життя. Нар. 25-го жовтня 1933 року в місті Ню Йорку. Членом УНС стала 1975 року. Залишила у смутку дочку Венессу і сина Андрія. Похорон відбувся 10-го липня 1984 року на цвинтарі Форест Гиллс в Бостоні, Масс.

Вічна Їй Пам'ять!
Стефанія Гаврилюк, секр.

МИХАЙЛО ҐРЕЧИН, член УНС Відд. 275-го в Джерзі Сиҭі, Н. Дж., помер 25-го липня 1984 року на 63-му році життя. Нар. 27-го липня 1920 року в Джерзі Сиҭі, Н. Дж. Залишив у смутку дружину Тессі, дочку Мішел, сестру Анну і дальшу родину. Похорон відбувся 28-го липня 1984 року на цвинтарі св. Станислава у Байтсборо, Н.Й.

Вічна Йому Пам'ять!
Управа.